

UCHWAŁA Nr 562
Senatu Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie
z dnia 20 września 2019 roku

w sprawie ustalenia programu studiów kierunku filologia polska dla poziomu studiów drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim

Na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 11 oraz art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.), na wniosek Rady Wydziału Humanistycznego, pozytywnie zaopiniowany przez Senacką Komisję ds. Dydaktycznych, Senat Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (zwany dalej „Senatem”) uchwala, co następuje:

§ 1

1. Senat ustala program studiów kierunku filologia polska dla poziomu studiów drugiego stopnia z 4-semestralnym okresem nauki o profilu ogólnoakademickim, stanowiący **załączniki 1-3**.
2. Program studiów, o którym mowa w ust. 1 obowiązuje od cyklu kształcenia 2019/2020.
3. Rada wydziału dostosuje organizację procesu kształcenia do wymagań określonych w programie studiów, o którym mowa w ust. 1.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Senatu
Rektor
prof. dr hab. Ryszard J. GÓRECKI

Efekty uczenia się dla kierunku filologia polska

1. **Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin/y nauki i dyscyplin/y naukowych/ej lub dziedzin/y sztuki i dyscyplin/y artystycznych/ej:** kierunek przyporządkowano do dziedziny nauk humanistycznych, dyscyplin naukowych: językoznawstwo (51%), literaturoznawstwo (49%), dyscyplina naukowa wiodąca: językoznawstwo.
2. **Profil kształcenia:** ogólnoakademicki.
3. **Poziom kształcenia i czas trwania studiów/liczba punktów ECTS:** studia drugiego stopnia (4 semestry) – 120 ECTS.
4. **Numer charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji – 7.**
5. **Absolwent:** posiada wszechstronne wykształcenie humanistyczne i gruntowną wiedzę z zakresu filologii polskiej pozwalające rozumieć oraz badać zjawiska i procesy literackie, językowe i kulturowe przeszłości, a także współczesności. Ma wiedzę i umiejętności pozwalające na samodzielne rozwiązywanie problemów zawodowych. W trakcie studiów realizuje blok przedmiotów należących do grupy treści ogólnych, kierunkowych i specjalnościowych. Wybiera określone seminarium magisterskie (językoznawcze lub literaturoznawcze). Absolwent może podjąć pracę w szkole jako nauczyciel języka polskiego (po ukończeniu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela). Kształcenie to realizowane jest zgodnie z najnowszymi standardami nauczania i przygotowuje do wykonywania zawodu nauczyciela ze świadomością odrębności i specyfiki kształcenia polonistycznego, znajomości treści kształcenia, metod i form pracy z uczniem. Absolwent, który ukończył studia z zakresu edytorstwa tekstów ma wszechstronną wiedzę z obszaru szeroko pojętego edytorstwa tekstów, stąd w treściach programowych zarówno zagadnienia dotyczące źródłoznawstwa, tekstologii, edytorstwa oraz poligrafii, jak i zagadnienia dotyczące kultury i zasad pisowni języka polskiego. Szczególny nacisk położono na zajęcia praktyczne (ćwiczenia i laboratoria) warunkujące dobre przygotowanie do pracy nad edycją tekstów. Dysponuje wysokim poziomem warsztatowego wykształcenia w zakresie naukowej edycji różnego rodzaju tekstów, od tekstów źródłowych zaczynając na tekstach współczesnych kończąc. Komputerowe opracowanie tekstów, praktyczna praca z tekstem, podstawy poligrafii i drukarstwa oraz praktyka w wydawnictwie lub redakcji pozwolą mu poznać i zrozumieć zasady funkcjonowania wydawnictwa czy redakcji i przygotują do samodzielnej pracy nad redakcją tekstów o różnorodnej strukturze. Absolwent może podjąć pracę w wydawnictwach naukowych oraz redakcjach czasopism. Uzyskane umiejętności, sprawności i wiedza pozwalają absolwentowi na pełnienie roli animatora badań literaturoznawczych i językoznawczych oraz popularyzacji tradycji i dziedzictwa kulturowego.
5.1 **Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:** magister.
6. **Wymagania ogólne.** Do uzyskania kwalifikacji drugiego stopnia wymagane jest osiągnięcie wszystkich poniższych efektów uczenia się.

Kod składnika opisu charakterystyki efektów uczenia się w dziedzinie nauk humanistycznych/ dyscyplinach	Opis charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się Polskiej Ramy Kwalifikacji	Symbol efektu kierunkowego	Treść efektu kierunkowego
językoznawstwo i literaturoznawstwo			
H/JA_P7S_WG H/LA_P7S_WG	WIEDZA: absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych tworzących podstawy teoretyczne, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów	KA7_WG1	związki między refleksją literaturoznawczą i językoznawczą różnorodnymi zjawiskami kulturowymi oraz wybranymi zjawiskami historycznymi; zna podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących; klasycznej i współczesnej teorii rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne
		KA7_WG2	wielości i różnorodności stanowisk metodologicznych, teorii i szkół naukowych w literaturoznawstwie, językoznawstwie i kulturoznawstwie oraz zna najważniejsze z nich, ma wiedzę z psychologii i pedagogiki
	główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych, do których jest przyporządkowany kierunek studiów.	KA7_WG3	terminologię literaturoznawczą, językoznawczą i kulturoznawczą na poziomie rozszerzonym oraz terminologię, teorię i metodologię z zakresu wybranej specjalności

		KA7_WG4	charakteryzuje wybrane stanowiska metodologiczne w zakresie badań literackich oraz badań nad językiem – od czasów najdawniejszych po czasy współczesne, zna dokonania i poglądy wybitnych badaczy literatury i języka, zna główne teorie i szkoły językoznawcze w obrębie językoznawstwa polonistycznego i ogólnego, ma uporządkowaną wiedzę na temat współczesnych teorii uczenia się i nauczania oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów, zna treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem; pojmuję rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów
		KA7_WG5	wiedzę dotyczącą sposobu przeprowadzania krytyki tekstu i wyboru podstawy wydania, rekonstrukcji tekstu i oczyszczania go z błędów, sporządzania aparatu krytycznego i informacyjno-pomocniczego w publikacji (spis treści, przypisy, bibliografia załącznikowa, strona redakcyjna, indeks). Zna warunki czytelności edycji, układ kolejnych elementów książki, różne typy edycji, ich cechy dystynktywne oraz zasady ich przygotowania
		KA7_WG6	podstawowe pojęcia z dziedziny bibliologii, tekstologii oraz podstaw edytorstwa, zasad edycji dzienników, korespondencji itp., zna podstawowe fakty z historii kształtowania się książki rękopiśmienniczej i drukowanej
		KA7_WG7	metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotu lub prowadzenie zajęć, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów; zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji
		KA7_WG8	historię języka polskiego (system fonologiczny, gramatyczny, leksykalny), zna funkcjonalno-stylistyczne i regionalne zróżnicowanie polszczyzny w ujęciu diachronicznym
		KA7_WG9	

wiedzę z zakresu współczesnej dialektologii, socjolingwistyki etnolingwistyki oraz wiedzę na temat przebiegu procesów akwizycji języka ojczystego, zna podstawowe teorie dotyczące

			akwizycji języka
		KA7_WG10	systemy semiotyczne, zna i rozumie związki między semantyką i aksjologią. Zna podziały i klasyfikacje kultur
			typologię odmian współczesnego języka polskiego
		KA7_WG11	pogłębioną wiedzę z zasad polskiej ortografii i interpunkcji literaturę polską na szerokim tle kulturowym,z uwzględnieniem perspektywy komparatystycznej,filozoficznej i antropologicznej a także zna dzieje krytyki literackiej i refleksji literaturoznawczej na tle europejskiej i światowej myśli
		KA7_WG12	
		KA7_WG13	
H/LA_P7S_WK H/JA_P7S_WK	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów,w tym zasady ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	KA7_WG14	filozoficznej, estetycznej, antropologicznej i dyskursów humanistyki
			wiedzę z zakresu rozwoju teorii literatury – od starożytności po czasy współczesne – oraz jej związków z innymi dziedzinami wiedzy: filozofią, psychologią, językoznawstwem, semiotyką i socjologią
		KA7_WK1	współczesne modele przemian kulturowych. Ma wiedzę
		KA7_WK2	o instytucjach kultury i orientację we współczesnym życiu kulturalnym
		KA7_WK3	zależności między literaturą i naukami na poziomie umożliwiającym pracę multi- i interdyscyplinarną
		KA7_WK4	zagadnienia komunikacji językowej – interpersonalnej i interkulturowej; procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi zaawansowane narzędzia wyszukiwawcze ukierunkowane na wiedzę i źródła filologiczne, ma wiedzę na temat metodyki wykonywania zadań – norm, procedur i dobrych praktyk stosowanych w wybranym obszarze działalności pedagogicznej
		KA7_WK5	

podstawowe
pojęcia i zasady
z zakresu
ochrony
własności
przemysłowej i
intelektualnej,
strukturę i
funkcje
systemu
oświaty –
cele,
podstawy
prawne,
organizację i
funkcjonowanie
instytucji
edukacyjnych,
wychowawczych
i
opiekuńczych,
a także
alternatywne
formy edukacji;

			podstawy prawne systemu oświaty niezbędne doprawidłowego realizowania prowadzonych działań edukacyjnych;
		KA7_WK6	prawa dziecka i osoby z niepełnosprawnością podstawowe pojęcia i zasady z zakresu bhp, ergonomii, etykiety, ma wiedzę na temat etyki zawodu nauczyciela, podstawową wiedzę z prawa autorskiego i własności intelektualnej w Polsce i Unii Europejskiej, znaczenie
		KA7_WK7	aktywności fizycznej na co dzień normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (wychowanie przedszkolne, nauczanie w szkołach podstawowych i średnich ogólnokształcących, technikach i szkołach branżowych, szkołach specjalnych i oddziałach specjalnych oraz integracyjnych, w różnego typu ośrodkach wychowawczych oraz kształceniu ustawicznym); zna zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych oraz
H/JA_P7S_UW	UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę		odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie, a także zasady udzielania pierwszej pomocy
H/LA_P7S_UW	– formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz innowacyjnie wykonywać zadania w nieprzewidzianych warunkach przez: – właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy, syntezy, twórczej interpretacji i prezentacji tych informacji, – dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, – przystosowanie istniejących lub opracowanie nowych metod i narzędzi, w	tym zaawansowanych technik	twórczo wykorzystać wiedzę literaturoznawczą, językoznawczą i metodologiczną w formułowaniu hipotez i konstruowaniu krytycznych argumentacji, potrafi KA7_UW1

wykorzystać
wiedzę
teoretyczną z
zakresu
pedagogiki,

psychologii
oraz dydaktyki i
metodyki
szczegółowej w
celu

analizowania,
interpretowani
a i

diagnozowania
sytuacji

pedagogicznyc
h i dobierania
strategii

działań

praktycznych

na

poszczególnych

etapach

edukacyjnych;

potrafi

projektować i

realizować

programy

nauczania z

uwzględnienie

m

zróżnicowanyc

h potrzeb

edukacyjnych

uczniów;

projektować i

realizować programy wychowawczo-
profilaktyczne w zakresie treści i działań
wychowawczych i profilaktycznych
skierowanych do uczniów, ich rodziców
lub opiekunówi nauczycieli

wykorzystać zdobytą wiedzę, kompetencje i
doświadczenia

	informacyjno-komunikacyjnych, – przystosowanie istniejących lub opracowanie nowych metod i narzędzi formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi.	KA7_UW2	badawcze, formułuje w sposób krytyczny i uzasadnia własne opinie dotyczące ważnych zagadnień w obszarze studiowanego kierunku oraz specjalności; argumentuje i uzasadnia swoje stanowisko w dyskusji naukowej; potrafi wykorzystywać proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania uczniów w ich pracy nad własnym rozwojem skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów
		KA7_UW3	w oparciu o metodę monograficzną przygotować i pisać opracowania na podstawie samodzielnie dobranej literatury, stosując oryginalne podejścia i uwzględniając klasyczne i nowe osiągnięcia w zakresie literaturoznawstwa i językoznawstwa; potrafi stosować w praktyce wiedzę dotyczącą poprawnego składania spisów treści, indeksów, tabel, wykazów; potrafi poprawnie edytować tekst,
		KA7_UW4	wykrywać złożone zależności między refleksją literaturoznawczą i językoznawczą a procesami społecznymi i kulturowymi
		KA7_UW5	tworzyć i redagować teksty należące do różnych odmian języka;
		KA7_UW6	rozpoznaje błędy językowe w tekście i potrafi je poprawić zgodnie z normą językową stosować w praktyce wiedzę dotyczącą poprawnego składania: spisów treści, indeksów, tabel, wykazów, strony redakcyjnej, tytułowej, zasady czytelnej edycji tekstów. Potrafi ocenić poprawność układu poszczególnych elementów książki oraz reguły ich sporządzania. Potrafi właściwie ocenić czytelności edycji i wychwycić podstawowe błędy w tym zakresie. Posiada umiejętność opracowania rękopisów i tekstów drukowanych
			zgodnie z zasadami edytorskimi – również edytorstwa naukowego. Potrafi przygotować edycję krytyczną oraz wydanie popularne, publikację zbiorową, edycję korespondencji i dzienników

KA7_UW7

rozpoznać i opisać elementy składowe książki dawnej, określić jej wiek na podstawie badań papieru, krój pisma, techniki oraz style zdobienia, typ oprawy. Student potrafi dokonać redakcji

H/JA_P7S_UK H/LA_P7S_UK	komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców	merytorycznej. książki Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę różnych wydań	
			KA7_UW8
			KA7_UW9
			KA7_UW10
			KA7_UK1
			KA7_UK2
	prować debatę		
	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią		
			KA7_UK3

gromadzić informacje	bibliograficzne; sporządzać opisy bibliograficzne i bibliografie załącznikowe		
			rozpoznać sytuacje komunikacyjne i swoją wypowiedzią osiągać zamierzony cel komunikacyjny, potrafi kierować

H/JA_P7S_UO H/LA_P7S_UO	kierować pracą zespołu współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach	KA7_UO1	procesami kształcenia i wychowania, posiada umiejętność pracy z grupą (zespołem wychowawczym, klasowym) odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku; skutecznie realizować działania wspomagające uczniów w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych
		KA7_UO2	samodzielnie zaplanować i przeprowadzić lekcję, rozpoznać problemy (dydaktyczne, wychowawcze) na lekcji i odpowiednio reagować
		KA7_UO3	dokonać wyboru stanowiska metodologicznego w pracy naukowo-badawczej, dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych
		KA7_UO4	określać znaczenie i wartość stawianych tez dla badanego problemu lub sposobu argumentacji; umie różnicować stopień szczegółowości objaśnianego problemu
		KA7_UO5	rozpoznawać potrzeby, możliwości i uzdolnienia uczniów oraz projektować i prowadzić działania wspierające integralny rozwój uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w procesie kształcenia i wychowania oraz w życiu społecznym
		KA7_UO6	posługiwać się normami etycznymi w wykonywanej działalności, posiada umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy z zakresu bhp, ergonomii, etykiety, ochrony praw własności oraz kultury fizycznej w życiu zawodowym i prywatnym
		KA7_UO7	posługiwać się normami etycznymi w wykonywanej działalności, posiada umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy z zakresu bhp, ergonomii, etykiety, ochrony praw własności oraz kultury fizycznej w życiu zawodowym i prywatnym

wykorzystywać nowoczesne technologie do pracy dydaktycznej; poprawnie posługiwać się językiem polskim poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu; posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu

H/JA_P7S_UU
H/LA_P7S_UU

samodzielnie planować i realizować własne
uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać
innych w tym zakresie

KA7_UO8

podejmować pracę z uczniami rozbudzającą ich zainteresowania i rozwijającą ich uzdolnienia, właściwie dobierać treści nauczania, zadania i formy pracy w ramach samokształcenia oraz promować osiągnięcia uczniów; rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów; skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów

KA7_UO9

stosować w praktyce zasady opracowania planu marketingowego (strategia produkcji i promocji wybranej publikacji)

KA7_UO10

tworzyć sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące uczniów do nauki i pracy nad sobą, analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądaných efektów wychowania i kształcenia; pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego

KA7_UU1

samodzielnie zdobywać wiedzę, poszerzać umiejętności badawcze i pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii oraz planować projekty badawcze, potrafi animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych, wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy oraz inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie

KA7_UU2

analizować i porównać złożone stanowiska metodologiczne w zakresie badań literatury oraz badań nad językiem, wskazywać zawarte w nich założenia, tezy i argumenty, potrafi analizować własne działania pedagogiczne (dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze) i wskazywać obszary wymagające modyfikacji

KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i		odbierania i interpretowania różnorodnych symboli kultury;

H/JA_P7S_KK H/LA_P7S_KK	odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	KA7_KK1	ma świadomość znaczenia piśmienniczego i kulturowego dziedzictwa Zachodu.
H/JA_P7S_KO H/LA_P7S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego inicjowania działań na rzecz interesu publicznego myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	KA7_KO1	umiejętnego korzystania z posiadanej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego.
		KA7_KO2	dostrzegania i rozumienia etycznych wymagań związanych z wykonywaną pracą badawczą i publikacyjną, odpowiedzialnie je spełnia, posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierowania się szacunkiem dla każdego człowieka; ma świadomość istnienia etycznego wymiaru diagnozowania i oceniania uczniów, jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły, odpowiedzialnego przygotowania się do swojej pracy,
		KA7_KO3	projektowania i wykonywania działań pedagogicznych (dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych) Uczestniczenia w życiu społecznym i kulturalnym; do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią
		KA7_KO4	świadomego korzystania ze zdobytej wiedzy z zakresu bhp, ergonomii, etykiety, praw ochrony własności intelektualnej i kultury fizycznej; doceniania ważności problematyki związanej z tymi obszarami wiedzy i do dostrzegania potrzeby ciągłego rozwoju w wymienionych dziedzinach
H/JA_P7S_KR H/LA_P7S_KR	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym	KA7_KR1	podejmowania i inicjowania działań zawodowych; planowania i organizowania ich przebiegu, podjęcia prowadzenia

zindywidualizo
wanych

działań

pedagogicznyc
h

(dydaktycznyc
h,

wychowawczy
ch i

opiekuńczych)
w stosunku

	–rozwijania dorobku zawodu –podtrzymywania etosu zawodu –przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad		do uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej
		KA7_KR2	prowadzenia samodzielnej i zespołowej pracy badawczej umożliwiającej rozwój naukowy i podnoszenie kwalifikacji zawodowych; organizowania pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracowania z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej
		KA7_KR3	współtworzenia rzeczywistości humanistycznej
		KA7_KR4	własnego środowiska uczestniczenia w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy; jest gotów do podejmowania działań na rzecz promowania polskiej kultury; projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucji
		KA7_KR5	rozumienia znaczenia refleksji humanistycznej dla formowania się i jakości relacji społecznych; do rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tego środowiska

7. Objasnienie oznacze:

Objasnienie oznacze kodu skladnika opisu

w dziedzinie i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

H/JA_P7S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk humanistycznych/dyscyplinie językoznawstwo dla studiów drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim
H/LA_P7S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk humanistycznych/dyscyplinie literaturoznawstwo dla studiów drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim

Objasnienia oznacze komponentów efektów uczenia się wspólne dla opisu symbolu efektu uczenia się oraz kodu składnika opisu

w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

W	– kategoria wiedzy, w tym:
G(po W)	– podkategoria zakres i głębia,
K(po W)	– podkategoria kontekst,
U	– kategoria umiejętności, w tym:
W(po U)	– podkategoria w zakresie wykorzystanie wiedzy,
K(po U)	– podkategoria w zakresie komunikowanie się,
O(po U)	– podkategoria w zakresie organizacja pracy,
U(po U)	– podkategoria w zakresie uczenie się.
K (po podkreślniku)	– kategoria kompetencji społecznych, w
tym:K (po Kpo podkreślniku)	– podkategoria w zakresie ocena,
O (po Kpo podkreślniku)	– podkategoria w zakresie odpowiedzialność,
R (po Kpo podkreślniku)	– podkategoria w zakresie rola zawodowa.
01, 02, 03 i kolejne	– numer efektu uczenia się

Objasnienia oznacze symbolu efektu kierunkowego

K (przed podkreślnikiem)	– kierunkowe efekty uczenia
sięA (przed podkreślnikiem)	– profil ogólnoakademicki
7	– studia drugiego stopnia

Oznaczenia dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz artystycznych

Lp.	Dziedzina nauki/sztuki/ symbol kodu	Dyscyplina naukowa/artystyczna/ symbol kodu
1	Dziedzina nauk humanistycznych/ H	1) archeologia/ A 2) filozofia/ F 3) historia/ H 4) językoznawstwo/ J 5) literaturoznawstwo/ L 6) nauki o kulturze i religii/ KR 7) nauki o sztuce/ NSz
2	Dziedzina nauk inżyniero- technicznych/ IT	1) architektura i urbanistyka/ AU 2) automatyka, elektronika i elektrotechnika/ AE 3) informatyka techniczna i telekomunikacja/ IT 4) inżynieria biomedyczna/ IB 5) inżynieria chemiczna/ IC 6) inżynieria lądowa i transport/ IL 7) inżynieria materiałowa/ IM 8) inżynieria mechaniczna/ IMC
3	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu/ M	9) inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka/ ISG 1) nauki farmaceutyczne/ NF 2) nauki medyczne/ NM 3) nauki o kulturze fizycznej/ NKF
4	Dziedzina nauk rolniczych/ R	4) nauki o zdrowiu/ NZ 1) nauki leśne/ NL 2) rolnictwo i ogrodnictwo/ RO 3) technologia żywności i żywienia/ TZ 4) weterynaria/ W
5	Dziedzina nauk społecznych/ S	5) zootechnika i rybactwo/ ZR 1) ekonomia i finanse/ EF 2) geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna/ GEP 3) nauki o bezpieczeństwie/ NB 4) nauki o komunikacji społecznej i mediach/ NKS 5) nauki o polityce i administracji/ NPA 6) nauki o zarządzaniu i jakości/ NZJ 7) nauki prawne/ NP. 8) nauki socjologiczne/ NS 9) pedagogika/ P 10) prawo kanoniczne/ PK
6	Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych/ XP	11) psychologia/ PS 1) astronomia/ AS 2) informatyka/ I 3) matematyka/ MT 4) nauki biologiczne/ NBL 5) nauki chemiczne/ NC 6) nauki fizyczne/ NF

		7) nauki o Ziemi i środowisku/ NZ
7	Dziedzina nauk teologicznych/ TL	1) nauki teologiczne/ NT
8	Dziedzina sztuki/ SZ	1) sztuki filmowe i teatralne/ SFT
		2) sztuki muzyczne/ SM

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: filologia polska

Poziom studiów: studia drugiego stopnia

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 4 semestry

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 120 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: magister

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Technologie informacyjne w humanistyce

Cel kształcenia: umiejętność zaawansowanej obsługi edytora MC Word. Umiejętność korzystania w elektronicznych słownikach, korpusach tekstów i bibliotekach cyfrowych. Umiejętność tworzenia prezentacji multimedialnych w programach PowerPoint i Prezi, wyszukiwania potrzebnych źródeł elektronicznych. Rozbudzenie postawy badawczej.

Treści merytoryczne: obsługa edytora Word (spisy, indeksy, podstawowe hiperłącza). Eksport dokumentu do Portale Document File (PDF). Tworzenie prezentacji multimedialnej w programach PowerPoint i Prezi. Słowniki elektroniczne. Korpusy tekstów jako narzędzie lingwisty. Zasoby korpusów tekstów. Składnia zapytań. Biblioteki cyfrowe - zasoby, zasady korzystania, możliwości edycji. Elektroniczne bazy danych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę przedmiotową i metodologiczną nauk humanistycznych, z naciskiem na technologie informatyczne. Jest w stanie twórczo stosować wiedzę w działalności zawodowej. Zna podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, integrować i selekcjonować informacji z wykorzystaniem źródeł elektronicznych. Umie samodzielnie zdobywać potrzebne informacje i poszerzać umiejętności badawcze. Prezentować wiedzę, wykorzystując stosowne aplikacje.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie. Potrafi odpowiednio określić priorytety, służące realizacji określonego zadania badawczego. Identyfikuje i rozstrzyga problemy związane z postawionymi zadaniami. Pracuje w grupie, przyjmując różne w niej role.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Warsztaty translatorskie (język obcy)

Cel kształcenia: student zapoznaje się z najważniejszymi zagadnieniami z zakresu teorii przekładu. Ma świadomość problemów związanych z przekładem, rozumie wpływ kontekstu kulturowego na interpretację przekładanego tekstu oraz potrafi docenić trudną pracę tłumacza.

Treści merytoryczne: zapoznanie się z najważniejszymi zagadnieniami z zakresu teorii przekładu. Ma świadomość problemów związanych z przekładem, rozumie wpływ kontekstu kulturowego na interpretację przekładanego tekstu oraz potrafi docenić trudną pracę tłumacza.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej nauk humanistycznych, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej.

Umiejętności (potrafi): posiada pogłębioną umiejętność przygotowania różnych prac pisemnych w języku polskim i języku obcym uznawanym za podstawowy dla dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prawidłowego identyfikowania i rozstrzygania dylematów związanych z wykonywaniem zawodu.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

1. Teoria kultury

Cel kształcenia: wyposażenie w wiedzę humanistyczną pochodzącą z różnych dziedzin współczesnej nauki, dotyczącą podstawowych kategorii i zjawisk kulturowych.

Treści merytoryczne: materiał realizowany na zajęciach uszczegóławia, w oparciu

o najnowszą wiedzę humanistyczną, problematykę wykładów koncentrując się na omówieniu konkretnych kategorii kulturowych: techniki, cywilizacji, narodu, tradycji, tożsamości, pojęcia nowoczesności. Teoria kultury obejmuje wiedzę z kilku dziedzin nauki: socjologii kultury, kulturoznawstwa, antropologii kultury, filozofii kultury. Zadaniem przedmiotu jest zaznajomienie studenta z różnymi ujęciami i definicjami kultury, sposobami jej pojmowania, zapoznanie z podstawowymi kierunkami w antropologii kultury, różnymi formami istnienia kultury (np. kultura ludowa, kultura nowoczesna) oraz z wybranymi kategoriami i zjawiskami kulturowymi. Przedmiot ma pogłębić dotychczasową wiedzę studenta i wzbogacić poprzez kontekst, jaki stwarzają dokonania szeroko pojętej dwudziestowiecznej humanistyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne ujęcia i definicje kultury. Ma wiedzę o podstawowych kierunkach w antropologii kultury. Ma podstawową wiedzę dotyczącą różnych form istnienia kultury. Ma wiedzę dotyczącą kultury nowoczesnej – jej podstawowych wyróżników.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie zdobywać wiedzę z zakresu teorii kultury i stosować ją w praktyce zawodowej. Posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin i wykorzystania wiedzy pochodzącej od różnych autorów. Potrafi komunikować się z przedstawicielami innych dyscyplin w myśleniu o kulturze (antropologowie kultury, kulturoznawcy, socjologowie kultury).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): do samodzielnego zdobywania wiedzy z zakresu teorii kultury i stosować ją w praktyce zawodowej. Posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin i wykorzystania wiedzy pochodzącej od różnych autorów. Potrafi komunikować się z przedstawicielami innych dyscyplin w myśleniu o kulturze (antropologowie kultury, kulturoznawcy, socjologowie kultury).

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

2. Przedmiot do wyboru

Podstawy komunikacji społecznej

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi definicjami i terminami z zakresu komunikacji społecznej; zaprezentowanie najważniejszych szkół i perspektyw badawczych

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia i terminy z zakresu nauki o komunikacji; szkoły i modele w nauce o komunikacji; komunikacja na różnych poziomach, ze szczególnym uwzględnieniem komunikacji interpersonalnej i masowej; perswazja w komunikacji; reklama jako komunikat; komunikowanie publiczne i polityczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z zakresu nauki o komunikowaniu; ma orientację w regułach komunikowania perswazyjnego.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać wiedzę na temat różnych sposobów, warunków komunikowania się w praktyce.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzega i właściwie pozycjonuje przekazy medialne i rolę mediów we współczesnym świecie.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

1. Nurty i style literacko-artystyczne

Cel kształcenia: celem przedmiotu jest poszerzenie i utrwalenie wiedzy studentów dotyczącej najważniejszych zjawisk kształtujących kulturę polską od jej początków do połowy XIX ze szczególnym uwzględnieniem literatury, scharakteryzowanie uwarunkowań ideowych i artystycznych wpływających zarówno na wytwory słowa, jak i innych sztuk, które funkcjonowały we wskazanym czasie w ramach dominujących stylów i nurtów artystycznych.

Treści merytoryczne: materiał realizowany na ćwiczeniach koncentruje się na analizie i interpretacji tekstów literackich (w powiązaniu z tendencjami charakterystycznymi także dla sztuki), pozwalających na identyfikowanie, rozpoznawanie, charakteryzowanie cech definiujących nurty i style literacko-artystyczne, rozpięte między średniowieczem a I połową XIX wieku. Przedmiotem wykładów jest uszczegółowienie i pogłębienie wiedzy dotyczącej całokształtu zjawisk artystycznych (nurtów i stylów) i ideowych, mających miejsce od wieku XVI do końca XIX stulecia. Wykłady ujmują i osadzają owe zjawiska na szerokim tle kultury europejskiej, dając możliwość skonfrontowania postaw programowych z ich realizacją artystyczną i literacką.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): prądy artystyczno-literackie (od średniowiecza do I połowy XIX wieku). Ma wiedzę o czołowych przedstawicielach nurtów artystycznych, umie wskazywać różnice i podobieństwa w realizacjach artystycznych, umie zjawiska te osadzić w szerokim kontekście kultury europejskiej.

Umiejętności (potrafi): definiować prądy artystyczno-literackie, również wskazywać na ogół tendencji ideowych, które legły u podstaw ich wykształcenia, potrafi również analizować i interpretować teksty literackie pod kątem realizacji poetyki poszczególnych prądów artystycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): interesuje się zjawiskami w kulturze, mającymi rozmaite realizacje: artystyczne czy literackie, ma świadomość ich wpływu na kulturę rodzimą. Umie pracować i dyskutować w grupie, wyrażać sądy krytyczne.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

2. Metodologia badań literackich (sem. I)

Cel kształcenia: wyposażenie studenta w wiedzę w zakresie metodologii badań literackich i kształtowanie kompetencji związanych z wyborem własnej postawy badawczej.

Treści merytoryczne: zajęcia systematyzują i uszczegóławiają zdobytą na wykładach wiedzę o głównych tendencjach i kierunkach badawczych występujących w metodologii badań

literackich. Osiągnięcia z tego zakresu będą egzemplifikowane pozycjami najwybitniejszymi lub najbardziej znamienymi. Obok analizy treści poznawczych, problemów i stanu badań, równie istotnym punktem rozważań stanie się próba oceny trwałych i rozwojowych wartości wybranych propozycji metodologiczno-interpretacyjnych. Przedmiot obejmuje problematykę dotyczącą dziejów i przeobrażeń metodologii badań literackich. W ramach wykładów zostanie dokonany systematyczny przegląd, omówienie i krytyczna analiza głównych kierunków i tendencji występujących w teorii i metodologii badań literatury. Charakterystyka obejmowała będzie wybrane kierunki i metody badawcze od tradycji antycznej po wiedzę współczesną. Zwróci się m.in. uwagę na paradygmat starożytny (klasycystyczny-humanistyczny), historyzm, przełom antypozytywistyczny, hermeneutykę, semiotykę, fenomenologię, strukturalizm, poststrukturalizm, psychoanalizę, feminizm. Osobne miejsce zajmą rozważania obejmujące systematykę głównych nurtów metodologicznych i próba oceny dokonań mających miejsce po 1989 roku. Zaprezentowane i zanalizowane zostaną m.in.: kulturowa teoria literatury; koncepcje twórcy i jego związku z dziełem; współczesne spory interpretacyjne; dyskursy mniejszości kulturowych, etnicznych, narodowych; gender, teoria postkolonialna. Przedmiotem namysłu uczyni się także podstawowe zagadnienia metodologii historii literatury. Wiele uwagi poświęci się określeniu miejsca rodzimej nauki o literaturze na mapie światowych ustaleń naukowych z tego zakresu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wskazane w programie metody badań literackich. Ma świadomość wielości i różnorodności stanowisk metodologicznych, teorii i szkół naukowych w literaturoznawstwie. Zna i charakteryzuje wybrane stanowiska metodologiczne w zakresie badań literackich od czasów najdawniejszych po czasy współczesne, zna dokonania i poglądy wybitnych badaczy literatury.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się wiedzą z zakresu dziejów polskiej nauki o literaturze. Potrafi opisywać teksty badawcze w kontekście odpowiedniego nurtu historycznoliterackiego i metodologicznego. Twórczo wykorzystuje wiedzę literaturoznawczą i metodologiczną w formułowaniu hipotez i konstruowaniu krytycznych argumentacji. Posiada umiejętność merytorycznego argumentowania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego. Prowadzi samodzielną i zespołową pracę badawczą umożliwiającą rozwój naukowy i podnoszenie kwalifikacji zawodowych. Rozumie znaczenie refleksji humanistycznej dla formowania się i jakości relacji społecznych.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

3. Metodologia badań literackich (sem. II)

Cel kształcenia: wyposażenie studenta w wiedzę w zakresie metodologii badań literackich i kształtowanie kompetencji związanych z wyborem własnej postawy badawczej.

Treści merytoryczne: zajęcia systematyzują i uszczegóławiają zdobytą na wykładach wiedzę o głównych tendencjach i kierunkach badawczych występujących w metodologii badań literackich. Osiągnięcia z tego zakresu będą egzemplifikowane pozycjami najwybitniejszymi lub najbardziej znamienymi. Obok analizy treści poznawczych, problemów i stanu badań, równie istotnym punktem rozważań stanie się próba oceny trwałych i rozwojowych wartości wybranych propozycji metodologiczno-interpretacyjnych. Przedmiot obejmuje problematykę dotyczącą dziejów i przeobrażeń metodologii badań literackich.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wskazane w programie metody badań literackich. Ma świadomość wielości i różnorodności stanowisk metodologicznych, teorii i szkół naukowych

w literaturoznawstwie. Zna i charakteryzuje wybrane stanowiska metodologiczne w zakresie badań literackich od czasów najdawniejszych po czasy współczesne, zna dokonania i poglądy wybitnych badaczy literatury.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się wiedzą z zakresu dziejów polskiej nauki o literaturze. Potrafi opisywać teksty badawcze w kontekście odpowiedniego nurtu historycznoliterackiego i metodologicznego. Twórczo wykorzystuje wiedzę literaturoznawczą i metodologiczną w formułowaniu hipotez i konstruowaniu krytycznych argumentacji. Posiada umiejętność merytorycznego argumentowania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego. Prowadzi samodzielną i zespołową pracę badawczą umożliwiającą rozwój naukowy i podnoszenie kwalifikacji zawodowych. Rozumie znaczenie refleksji humanistycznej dla formowania się i jakości relacji społecznych.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Wybrane zagadnienia analizy dzieła literackiego

Cel kształcenia: Celem przedmiotu jest wykształcenie umiejętności analizy i interpretacji tekstów literackich poprzez precyzyjne stosowanie teoretycznoliterackich pojęć w pracy z tekstem oraz umiejętność uruchamiania wszelkich dostępnych kontekstów interpretacyjnych.

Treści merytoryczne: przedmiot obejmuje analizę i interpretację różnorodnych form literackich z różnych epok. Nabywanie i rozwijanie umiejętności obcowania ze wszystkimi poziomami konstrukcji i znaczenia dzieła literackiego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne metody analizy i interpretacji dzieł literackich.

Umiejętności (potrafi): w praktyce stosować wiedzę z zakresu poetyki i posługiwać się fachową terminologią przy opisie dzieła literackiego, samodzielnie wskazywać i objaśniać funkcjonalne i semantyczne aspekty komentowanych tekstów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): objaśniania podstawowych mechanizmów konstrukcji utworów literackich. Docenia bogactwo i różnorodność różnych form sztuki słowa.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Komparatystyka literacka

Cel kształcenia: zapoznanie z wiedzą pochodzącą z różnych dziedzin współczesnej nauki, integrowanych badaniami komparatystycznymi ze wskazaniem na związki tych badań z powstawaniem współczesnej świadomości.

Treści merytoryczne: prezentowane zagadnienia koncentrują się na dwóch lub większej ilości związków literackich, analizowane są przykłady oddziaływania sztuki na literaturę i literatury na sztukę, przykłady różnych dyskursów i zachodzących pomiędzy nimi relacji, a także przykłady wpływu mediów na funkcjonowanie literatury. Przedmiot obejmuje wiedzę interdyscyplinarną. Przedstawienie metodologii, działań i zastosowania metody porównawczej przy uwzględnieniu intersemiotyczności, intertekstowości, intermedialności, interkulturowości i dialogowości. Zajęcia zapoznają także z relacjami literatur narodowych z literaturą powszechną i jej przenikaniem w inne formy kultury oraz z badaniami łączącymi literaturę z innymi sztukami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): historię działań, zasad, zadań i problemów teoretycznych i metodologicznych komparatystyki, zna wskazane prace z tej dziedziny, terminologię komparatystyczną, posiada wiedzę dotyczącą komparatystycznego postrzegania i objaśniania

zjawisk literackich; zna współczesne modele przemian kulturowych; ma świadomość wielości i różnorodności stanowisk metodologicznych.

Umiejętności (potrafi): praktycznie zastosować posiadaną wiedzę w obcowaniu z dawnymi i współczesnymi formami literatury, sztuki i kultury, potrafi stosować pojęcia, teorię i metody komparatystyczne do samodzielnych badań; wszechstronnie i swobodnie operuje informacjami ze źródeł pisanych i elektronicznych; analizuje i porównuje złożone stanowiska metodologiczne w zakresie badań literatury.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): interesuje się interliterackim i interkulturowym postrzeganiem zjawisk humanistycznych, docenia otwartość na to, co dialogowe i wielokierunkowe; ma świadomość rangi literatury porównawczej, jej miejsca w badaniach literacko-kulturowych.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

6. Kreatywne pisanie (sem. II)

Cel kształcenia: celem kształcenia jest umiejętność posługiwania się językiem w celach artystycznych w celu tworzenia pierwszych prób poetyckich.

Treści merytoryczne: Ćwiczenia polegają na omawianiu warsztatowych tajników pisania tekstów poetyckich.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej nauk humanistycznych, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej.

Umiejętności (potrafi): potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informację z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy; posiada pogłębione umiejętności badawcze, obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów; posiada umiejętność merytorycznego argumentowania, z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań; posiada umiejętność formułowania opinii krytycznych o wytworach kultury na podstawie wiedzy naukowej i doświadczenia oraz umiejętność prezentacji opracowań krytycznych w różnych formach i w różnych mediach

Kompetencje społeczne (jest gotów do): systematycznie uczestniczy w życiu kulturalnym, interesuje się aktualnymi wydarzeniami kulturalnymi, nowatorskimi formami wyrazu artystycznego, nowymi zjawiskami w sztuce.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Kreatywne pisanie (sem. III)

Cel kształcenia: celem kształcenia jest umiejętność posługiwania się językiem w celach artystycznych.

Treści merytoryczne: ćwiczenia polegają na omawianiu warsztatowych tajników pisania tekstów literackich, krytycznoliterackich i eseistycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej nauk humanistycznych, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej.

Umiejętności (potrafi): potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informację z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne

sądy; posiada pogłębione Umiejętności (potrafi) badawcze, obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów; posiada umiejętność merytorycznego argumentowania, z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań; posiada umiejętność formułowania opinii krytycznych o wytworach kultury na podstawie wiedzy naukowej i doświadczenia oraz umiejętność prezentacji opracowań krytycznych w różnych formach i w różnych mediach.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): systematycznie uczestniczy w życiu kulturalnym, interesuje się aktualnymi wydarzeniami kulturalnymi, nowatorskimi formami wyrazu artystycznego, nowymi zjawiskami w sztuce.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Literatura i kultura popularna (sem. III)

Cel kształcenia: poznawanie tekstów kultury popularnej, wiodących tendencji w literaturze popularnej, filmie, cyberprzestrzeni, lepsze rozumienie praktyk życia codziennego, otaczających nas przedmiotów, zjawisk, gadżetów popkultury w kontekście kultury medialnej, wartościowanie, ocena zjawisk kultury popularnej.

Treści merytoryczne: zagadnienia omawiane na zajęciach: Kultura obnażania: pornografia, talk show, Big Brother. Współczesne gatunki telewizyjne (docusoap, teleturniej, reality show) Reklama, jej funkcje, analiza przekazu reklamowego. Popularne narracje turystyczne. Serial – w rozumieniu tradycyjnym. Seriale 2.0. - cechy, przykłady. Fenomen "Gwiazdnych wojen". Naukowiec w popkulturze. Tabloidy w ujęciu historycznym i współcześnie. Język tabloidów. Podstawowe pojęcia: kultura popularna, masowa. Geneza kultury popularnej. Najważniejsze teorie kultury popularnej Literatura popularna. Najważniejsze gatunki literatury popularnej: powieść detektywistyczna i kryminalna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): najważniejsze trendy w kulturze popularnej. Zna pojęcia, definicje, teorie kultury popularnej; podstawowe teksty teoretyczne na ten temat. Krytycznie ujmuje przemiany w obszarze zjawisk kultury popularnej, zwłaszcza w kontekście kultury medialnej, cyberkultury. Zna najważniejsze gatunki literatury popularnej w ujęciu historycznym.

Umiejętności (potrafi): krytycznie oceniać zjawiska w obszarze kultury popularnej- współczesne praktyki życia codziennego, odnosić je do własnego doświadczenia życiowego. Rozpoznaje gatunki literackie, filmowe, telewizyjne kultury popularnej, umie je opisywać i analizować, zbudować dla nich kontekst historyczny. Potrafi zestawiać ze sobą teksty kultury popularnej i wychwycić "mody" w kulturze popularnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nabywa zdolność krytycznego oglądu kultury popularnej, poddaje ją refleksji i dyskusji, dostrzega potencjał, dominację, ale i zagrożenia, zdaje sobie sprawę z przemian w postawach odbiorcy współczesnej kultury popularnej ewoluującej od biernej do aktywnej.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

9. Literatura i kultura popularna (sem. IV)

Cel kształcenia: poznawanie tekstów kultury popularnej, wiodących tendencji w literaturze popularnej, filmie, cyberprzestrzeni, lepsze rozumienie praktyk życia codziennego, otaczających nas przedmiotów, zjawisk, gadżetów popkultury w kontekście kultury medialnej, wartościowanie, ocena zjawisk kultury popularnej.

Treści merytoryczne: literatura grozy. Estetyka romansu. Powieść przygodowa i podróżnicza. Komiks, jego geneza, współczesne ważne komiksy. Estetyka cyberpunku, wizje sztucznego człowieka. Propaganda w literaturze na przykładzie powieści milicyjnej. Mit bohatera dawniej i dziś (współcześni superbohaterzy). Klasyczny western i współczesne gryz konwencją westernu. Baśń filmowa. Kicz i kamp. Religia a popkultura, "nowa duchowość", religia a Internet.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): najważniejsze trendy w kulturze popularnej. Zna pojęcia, definicje, teorie kultury popularnej: podstawowe teksty teoretyczne na ten temat. Krytycznie ujmuje przemiany w obszarze zjawisk kultury popularnej, zwłaszcza w kontekście kultury medialnej, cyberkultury. Zna najważniejsze gatunki literatury popularnej w ujęciu historycznym.

Umiejętności (potrafi): krytycznie oceniać zjawiska w obszarze kultury popularnej - współczesne praktyki życia codziennego, odnosić je do własnego doświadczenia życiowego. Rozpoznaje gatunki literackie, filmowe, telewizyjne kultury popularnej, umie je opisywać i analizować, zbudować dla nich kontekst historyczny. Potrafi zestawiać ze sobą teksty kultury popularnej i wychwycić "mody" w kulturze popularnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nabywa zdolność krytycznego oglądu kultury popularnej, poddaje ją refleksji i dyskusji, dostrzega potencjał, dominację, ale i zagrożenia, zdaje sobie sprawę z przemian w postawach odbiorcy współczesnej kultury popularnej ewoluującej od biernej do aktywnej.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

10. Życie literackie po 1989 roku (sem. II)

Cel kształcenia: kształtowanie świadomości intelektualnej służącej Umiejętności (potrafi) rozpoznania i wartościowania literatury najnowszej. Przygotowanie do pogłębionego uczestnictwa we współczesnym życiu literackim. Kształcenie Umiejętności (potrafi) samodzielnej analizy zjawisk kultury najnowszej.

Treści merytoryczne: przedmiotem ćwiczeń jest: analiza utworów literackich: prozy, poezji, tekstów paraliterackich wybranych z listy lektur; problematyzowanie wniosków; próba umieszczania opisu tych tekstów literackich w przestrzeni współczesnej i historycznoliterackiej. Ukazanie zjawisk po roku 1989 w literaturze polskiej, po zmianie ustrojowej, gospodarczej, społecznej i kulturowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe teksty literackie, opublikowane po 1989 roku oraz współczesne syntezy historycznoliterackie.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać ważne zjawiska literackie we współczesnej rzeczywistości literackiej i kulturalnej, klasyfikować je i oceniać. Potrafi dyskutować o debiutach, oceniać nowe czasopisma, nagrody, festiwale i inne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnie potrafi spostrzegać i klasyfikować zjawiska literackie dziejące się współcześnie. Wykorzystując wiedzę na temat nowej literatury student klasyfikuje nowe teksty, formułuje diagnozy dotyczące życia literackiego.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

11. Życie literackie po 1989 roku (sem. III)

Cel kształcenia: Kształtowanie świadomości intelektualnej służącej Umiejętności (potrafi) rozpoznania i wartościowania literatury najnowszej. Przygotowanie do pogłębionego uczestnictwa we współczesnym życiu literackim. Kształcenie Umiejętności (potrafi) samodzielnej analizy zjawisk kultury najnowszej.

Treści merytoryczne: omawiane są zagadnienia charakterystyczne dla polskiego życia literackiego w ponowoczesnej rzeczywistości: zaangażowanie literatury w sprawy społeczne, wydziedziczenie z miejsca i kultury, kategoria inności, dyskryminacja i wykluczenie ze względu na płeć czy pochodzenie. Komentowane są aktualne tematy, motywy, gatunki oraz nowe twórczości (debiuty) i kontynuacje starych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe teksty literackie, opublikowane po 1989 roku oraz współczesne syntezy historycznoliterackie.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać ważne zjawiska literackie we współczesnej rzeczywistości literackiej i kulturalnej, klasyfikować je i oceniać. Student potrafi dyskutować o debiutach, oceniać nowe czasopisma, nagrody, festiwale i inne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnie potrafi spostrzegać i klasyfikować zjawiska literackie dziejące się współcześnie. Wykorzystując wiedzę na temat nowej literatury student klasyfikuje nowe teksty, formułuje diagnozy dotyczące życia literackiego.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

12. Filozofia a literatura

Cel kształcenia: przedmiot zaznajamia z rodzajami relacji i zależności między filozofią a literaturą. Student poznaje też mistykę romantyczną, znajdującą swój wyraz w literaturze pięknej. Zadaniem przedmiotu jest przybliżenie podobieństw ideowych, zachodzących pomiędzy dziełami poetów jednej epoki, ale różnych narodowości, którzy niezależnie od siebie odnajdują zbliżone rozwiązania światopoglądowe.

Treści merytoryczne: zajęcia ćwiczeniowe ukierunkowane zostały na dziewiętnastowieczną dramaturgię europejską czasów romantyzmu i modernizmu. Przedmiot analiz stanowią teksty, w których ma miejsce powiązanie zagadnień natury filozoficznej z tematyką religijną i moralną. Osobno omawiane są zatem następujące utwory: "Faust" (cz. 1) Johanna Wolfganga Goethego, "Manfred" George'a Gordona Noela Byrona, "Na Wzgórzu Śmierci" Jana Kasprowicza, "Gra snów" Augusta Strindberga. Wszystkie wymienione dzieła można określić „dramatami prawdy”, gdyż prawda okazuje się w nich najważniejszą kategorią wartości. Wiąże się ona z przeciwieństwami, z jakimi przychodzi zetknąć się bohaterom każdej z tych sztuk, na przykład: miłość – Wiedza (zna i rozumie), wiara – zwątpienie, prawda – złudzenie, dobro – zło. Wokół nich też koncentruje się tematyka zajęć. Zajęcia wykładowe dotyczą mistyki romantycznej. Poświęcone są trzem wybitnym poetom i myślicielom, których łączy doświadczenia mistyczne i podobne inspiracje filozoficzne. Omawiany jest zatem kreacjonizm Williama Blake'a, idealizm magiczny Novalisa (Georga Philippa Friedricha von Hardenberga) i nauka genezyjska Juliusza Słowackiego. Przedstawiane są nie tyle wpływy filozofii na literaturę czy obecność w literaturze elementów określonej tradycji filozoficznej, ile filozofia czy światopogląd „skonstruowany” przez samego poetę i wyrażony w jego pisarstwie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): powiązania literatury z filozofią, wie, w kontekście jakiej tradycji filozoficznej rozwijała się romantyczna literatura europejska o tematyce mistycznej. Zna treści światopoglądowe wyrażone w wybranych, reprezentatywnych dziełach największych romantyków. Ma pogłębioną wiedzę o formach wyrażania doznań mistycznych (rewelacji) w literaturze i sztuce.

Umiejętności (potrafi): wskazać cechy wyróżniające dzieła mistyczne okresu romantyzmu. Posiada umiejętność porównywania dzieł mistycznych (pochodzących z różnych obszarów językowych epoki romantyzmu) na tle różnorodnej tradycji filozoficznej. Umie zauważyć

podobieństwa i różnice pomiędzy tekstami literackimi posługującymi się złożonymi środkami obrazowania (cechującymi się dużym zmetaforyzowaniem i zagęszczoną symboliką). Potrafi dyskutować z wpisanymi w tekst literacki rozwiązaniami filozoficznymi, ich aktualnością i znaczeniem w tradycji kulturowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wyjaśniania filozoficznego przesłania dzieł literackich w kontaktach społecznych, używając właściwej terminologii (filozoficznej i literaturoznawczej). Inicjuje w grupie społecznej zainteresowania ambitną literaturą, popularyzując przedstawione w niej rozwiązania światopoglądowe oraz skłaniając do zastanowienia się nad sobą i światem. Zachowuje otwartość na różnorodność ludzkich doświadczeń i przekonań. Wzbogaca własny język w życiu codziennym i relacjach towarzyskich.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

13. Antropologia literatury

Cel kształcenia: zapoznanie z pojęciami wspólnymi dla antropologii i literatury, wykształcenie umiejętności interpretacji tekstów literackich w kontekście antropologicznym przy użyciu wspólnego instrumentarium.

Treści merytoryczne: analiza tekstów literackich w kontekście wybranych kategorii antropologicznych (m.in. traktowanie dzieła literackiego jako dokumentu ludzkiego doświadczenia i źródła wiedzy o zachowaniach ludzi różnych kultur). Ukazanie antropologii literatury jako względnie nowej dyscypliny literaturoznawczej. Prezentacja wybranych projektów antropologii literackiej rekonstruowanych na podstawie wybranych tekstów literackich. Przedstawienie wielu alternatywnych sposobów antropologicznego wykorzystania literatury pięknej (m.in. interpretacja dzieł literackich jako zapisów egzystencji człowieka).

Efekty uczenia się a:

Wiedza (zna i rozumie): ma wiedzę dotyczącą głównych problemów współczesnej antropologii literatury.

Umiejętności (potrafi): czytać ze zrozumieniem tekst literacki (umie zinterpretować dzieło literackie wykorzystując wiedzę z zakresu antropologii kultury; potrafi określić kontekst społeczno-kulturowy dzieła). Potrafi porównać i scharakteryzować wybrane kierunki w badaniach z zakresu antropologii literackiej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania postawy charakteryzującej się pluralizmem kulturowym.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

14. Eseistyka literacka i filozoficzna

Cel kształcenia: wyposażenie studenta w wiedzę dotyczącą najważniejszych osiągnięć eseistyki filozoficznej i literackiej. Celem przedmiotu jest wykształcenie Umiejętności (potrafi) opisu, analizy i krytycznej oceny dyskursu filozoficznego i eseistycznego oraz wskazywanie cech dystynktywnych eseju jako gatunku.

Treści merytoryczne: zajęcia systematyzują i uszczegóławiają wiedzę zdobytą na wykładach o głównych osiągnięciach eseistyki filozoficznej i literackiej. Rozważania będą uwzględniały m.in. analizę eseistycznego dyskursu. Wyboru zestawu tekstów do analizy dokonuje prowadzący zajęcia, kierując się kryteriami tematycznymi bądź formalnymi. Przedmiot obejmuje problematykę dotyczącą dziejów i najważniejszych osiągnięć eseistyki polskiej i obcej. Szczególny nacisk położony zostanie na prezentację i charakterystykę dokonań XX i XXI wieku. Wiele uwagi poświęci się określeniu miejsca rodzimej eseistyki na mapie światowych osiągnięć z tego zakresu.

Efekty uczenia się a:

Wiedza (zna i rozumie): dzieje i najważniejsze osiągnięcia eseistyki literackiej i filozoficznej polskiej i obcej.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się wiedzą z zakresu dziejów polskiej nauki o literaturze. Potrafi opisywać teksty eseistyczne w kontekście odpowiedniego nurtu filozoficznego, historycznoliterackiego i metodologicznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): jest świadomy zakresu posiadanej wiedzy i umiejętności, potrzeby ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego oraz znaczenia refleksji humanistycznej dla formowania się i jakości relacji społecznych.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

15. Wystąpienia publiczne

Cel kształcenia: zaznajomienie z teoretycznymi aspektami wystąpień publicznych oraz zdobycie wiedzy i umiejętności ułatwiających samodzielne występowanie w sytuacjach publicznych.

Treści merytoryczne: teoretyczne aspekty przemawiania i występowania publicznego Psychospołeczne aspekty przemawiania Konstrukcja przemowy. Tematyka i topika Performatywne aspekty wystąpień publicznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy konstruowania i wygłaszania wystąpień w sytuacjach publicznych; jest świadomy ich społecznego charakteru i psychospołecznych uwarunkowań.

Umiejętności (potrafi): przygotować i sprawnie wygłosić przemówienie publiczne ze świadomością jego społecznego charakteru.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ma świadomość wagi i społecznych skutków własnych wystąpień, uwzględnia aspekt społecznych zachowań językowych.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

16. Problemy leksykologii

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z wybranymi, bardziej złożonymi problemami opisu jednostek językowych z punktu widzenia ich znaczenia i zakresu ich użycia.

Treści merytoryczne: leksykologia zajmuje się opisem jednostek językowych z punktu widzenia ich znaczenia i własności wynikających z zakresu ich użycia; opisuje je w sposób niezależny od reguł gramatycznych. Zadaniem przedmiotu jest zapoznanie z wybranymi, stosunkowo złożonymi problemami leksykologicznego opisu wyrażeń.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): definiuje podstawowe terminy z zakresu leksykologii. Zna podstawy możliwego opisu synonimii poprzez zróżnicowanie jej na synonimię dokładną i niedokładną (quasi-synonimię); zna problemy opisu wieloznaczności w języku.

Umiejętności (potrafi): rozpoznaje jednostki leksykalne, stosuje poznaną konwencję zapisu jednostek, odróżnia je od połączeń jednostek. Potrafi wskazać różnice między synonimią dokładną a niedokładną. Rozpoznaje wieloznaczność w języku, odróżnia polisemię właściwą od systematycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracuje samodzielnie i w grupie, jest zorientowany na osiągnięcie poprawnych wyników pracy.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

17. Metodologia badań językoznawczych

Cel kształcenia: poznanie podstawowych pojęć związanych z metodologią nauk; poznanie założeń metodologicznych głównych kierunków we współczesnej lingwistyce; kształcenie świadomości metodologicznej i umiejętności problemowej (krytycznej) analizy tekstów.

Treści merytoryczne: treści zajęć stanowią uszczegółowienie problematyki wykładów koncentrując się na następujących zagadnieniach: podstawowe założenia strukturalizmu; opozycje wprowadzone do lingwistyki przez Ferdinanda de Saussure'a; szkoły lingwistyki strukturalnej, założenia gramatyki generatywnej N. Chomsky'ego – aparat pojęciowy, budowa i działanie modelu gramatyki; podstawowe założenia językoznawstwa kognitywnego. Wykłady obejmują następujące zagadnienia: pojęcie nauki i paradygmatu nauki; dwudziestowieczne paradygmaty nauki; główne kierunki teoretyczno-metodologiczne w lingwistyce współczesnej (światowej i polskiej) na tle paradygmatów nauki (zarys).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą metodologii badań językoznawczych; charakteryzuje XIX i XX-wieczne językoznawcze ośrodki i szkoły badawcze. Zna terminologię językoznawczą na poziomie zaawansowanym.

Umiejętności (potrafi): analizować, selekcjonować i integrować informacje z różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy o sposobach opisu języka. Posiada pogłębione umiejętności badawcze, obejmujące analizę prac różnych autorów, porządkowanie, syntezę różnych idei i poglądów na język.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozumie i rozwija potrzebę samokształcenia; nabywa kompetencję posługiwania się terminologią językoznawczą na poziomie zaawansowanym. Potrafi samodzielnie prowadzić podstawowe prace badawcze.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

18. Elementy kultury języka polskiego

Cel kształcenia: kształtowanie świadomości językowej, wrażliwości na słowo mówione i pisane. Objasnianie prawidłowości lub nieprawidłowości zjawisk (gramatycznych, leksykalnych, stylistycznych) występujących we współczesnej polszczyźnie przez odnoszenie się do języka uczniów i studentów, mediów, polityków. Uczestnicy zajęć mają możliwość, zaspokajania poprawnościowej ciekawości, samodzielnego wyciągania wniosków oraz doskonalenia i usprawnienia języka, którym się posługują w oparciu o pomoce dydaktyczne.

Treści merytoryczne: przedmiot obejmuje zagadnienia dotyczące podstawowych pojęć z zakresu kultury języka (norma, innowacja, błąd językowy, uzus), poprawnego akcentowania wyrazów, odmiany trudniejszych leksemów oraz nazwisk, używania liczebników. Wiele uwagi poświęca się analizie wypowiedzi ustnych oraz pisemnych pod kątem poprawności składniowej, leksykalnej i frazeologicznej, tworzeniu spójnych i logicznych komunikatów z użyciem słowników różnego typu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): obowiązujące normy i zwyczaje w zakresie użycia języka polskiego w mowie oraz piśmie. Charakteryzuje różne typy błędów językowych.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać wiedzę teoretyczną w praktyce. Potrafi rozpoznawać sytuacje komunikacyjne i osiągać zamierzone cele komunikacyjne. Bez problemu potrafi korzystać z różnego typu słowników oraz z informacji zawartych w źródłach poprawnościowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podnosi poziom sprawności językowej. Doskonali kompetencje językowe potrzebne w życiu zawodowym. Postrzega język jako składnik kultury osobistej, promuje język polski, ma świadomość odpowiedzialności za kształtowanie polszczyzny, np. przeciwdziałania wulgaryzacji, zubożeniu oraz upotocznieniu języka, dba o poprawność językową.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

19. Wybrane zagadnienia gramatyki języka polskiego

Cel kształcenia: przypomnienie, uzupełnienie i rozwinięcie wiedzy na temat gramatyki opisowej współczesnego języka polskiego; kształcenie umiejętności gramatycznej analizy wyrazów, form wyrazów i zdań; kształcenie świadomości gramatycznej.

Treści merytoryczne: ćwiczenia obejmują podstawowe zagadnienia fonetyczno-fonologiczne, słowotwórcze, fleksyjne i składniowe gramatyki opisowej współczesnego języka polskiego. Nacisk położony jest na znajomość terminologii, charakterystykę poszczególnych części mowy, analizę słowotwórczą wyrazów (leksemów), umiejętność analizy fleksyjnej i składniowej form oraz dłuższych, zdaniowych konstrukcji (także wypowiedzi wielokrotnie złożonych). Zarówno dobrane treści ćwiczeń, jak i sposób ich przekazywania mają rozwinać wiedzę gramatyczną studentów oraz lepiej przygotować merytorycznie do przekazywania tej wiedzy innym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ma uporządkowaną wiedzę z zakresu gramatyki współczesnego języka polskiego, zna terminologię gramatyczną. Student zna metody analizy wyrazów (leksemów), form i zdań na różnych poziomach opisu gramatycznego (fonetycznym, morfologicznym, składniowym).

Umiejętności (potrafi): samodzielnie zanalizować formę i tekst ze względu na jego (ich) gramatykę; wyodrębnić (zidentyfikować) jednostki danego poziomu opisu gramatycznego i samodzielnie dokonać ich analizy. Umie dobrać właściwą metodę analizy oraz ocenić poprawność przeprowadzanych przez siebie i innych analiz.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia języka, jakim się posługuje w życiu zawodowym i pozazawodowym. Potrafi pracować zarówno samodzielnie, jak i w grupie.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

20. Językoznawstwo ogólne

Cel kształcenia: poznaje problemy językoznawstwa jako dyscypliny badającej język naturalny, w szczególności w aspektach dotyczących wszystkich języków i ich cech uniwersalnych, potrafi je zanalizować i opisać.

Treści merytoryczne: materiał realizowany na zajęciach uszczegóławia problematykę wykładów, koncentrując się na omówieniu konkretnych zagadnień związanych z analizą języka. Zadaniem przedmiotu jest zaznajomienie studenta z koncepcjami opisu poziomuskładniowego (szczególnie tymi nieomawianymi na zajęciach realizowanych na wcześniejszych etapach kursu językoznawczego), charakterystyką płaszczyzny treści, problemami z pogranicza semantyki i pragmatyki (presupozycje). Jednym z zamierzeń jest także podkreślenie kwestii rozgraniczania w opisie poszczególnych właściwości językowych: syntaktycznych, semantycznych i pragmatycznych. Językoznawstwo ogólne obejmuje wiedzę dotyczącą historii językoznawstwa, możliwych ujęć przedmiotu badań (z wyeksponowaniem najbardziej rozpowszechnionego), działów (i przyjmowanych podziałów) językoznawstwa. Zadaniem przedmiotu jest także zapoznanie studenta z elementami wybranych klasycznych teorii językoznawczych i koncepcji badawczych stosowanych współcześnie przez lingwistów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe fakty z zakresu dziejów językoznawstwa. Ma wiedzę dotyczącą różnic między poszczególnymi działami językoznawstwa. Definiuje omawiane pojęcia (predykat, argument, temat, remat, dictum tematyczne, referencja, presupozycja, akt mowy, implikatura konwersacyjna), wyjaśnia związane z nimi problemy i opisuje je na wybranych przykładach.

Umiejętności (potrafi): analizuje strukturę predykatowo-argumentową i tematyczno-rematyczną zdania. Potrafi wypisać i klasyfikować presupozycje zdania, odróżnić presupozycje semantyczne od pragmatycznych, zdaniowe od leksykalnych. Potrafi wskazać i opisać wykładniki referencji występujące w zdaniach. Analizuje prace innych autorów, rozpoznaje główne problemy, relacjonuje je i formułuje krytyczne sądy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): utrwała poczucie wartości i piękna języka ojczystego. Nabywa kompetencję posługiwania się terminologią językoznawczą i wyjaśniania zjawisk językowych w kontaktach społecznych.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

21. Dialektologia

Cel kształcenia: poznanie dialektologii jako nauki – jej przedmiotu badań i miejsca wśród innych nauk zajmujących się językiem oraz cech dialektów polskich.

Treści merytoryczne: analiza tekstów gwarowych z dialektów: mazowiecki, małopolski, śląski i wielkopolski. Omawianie zjawisk fonetycznych w kontekście historycznojęzykowym. Przedmiot dialektologii – metody badań dialektologicznych. Rozwój badań dialektologicznych w Polsce. Podział dialektów. Realizacje samogłosek i spółgłosek w poszczególnych dialektach. Przydatność fleksji w ustalaniu cech charakterystycznych dla dialektów. Leksyka dialektów polskich. Regionalizmy i dialektyzmy. Dialekt warmiński i mazurski.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): co to są dialekty i czym zajmuje się dialektologia. Znać podstawowe metody badań i opisu cech gwarowych. Posiadać podstawową wiedzę na temat słowników i atlasów gwarowych. Poznać podstawowe cechy fonetyczne najważniejszych dialektów polskich i umieć je zapisać. Przyswoić zasady analizy i opisu tekstów gwarowych.

Umiejętności (potrafi): posiada umiejętność: definiowania podstawowych terminów z zakresu dialektologii, korzystania ze słowników i atlasów dialektologicznych, czytania zapisanych fonetycznie tekstów gwarowych, analizy cech fonetycznych na podstawie tekstów różnych dialektów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posiada świadomość społecznej roli i funkcji dialektów w rozwoju języka polskiego i kształtowaniu tożsamości regionalnej i narodowej.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

22. Historia języka polskiego

Cel kształcenia: poznanie i zrozumienie historii języka polskiego od epoki przedpiśmiennej do współczesności.

Treści merytoryczne: analiza filologiczna ukierunkowana jest na przejawy historycznych procesów językowych i ich pozostałości w konkretnych tekstach dawnych. Badaniu podlegają teksty uznane za najważniejsze w dziejach polszczyzny, np. Bogurodzica i najlepiej reprezentujące ważne cechy, np. wpływy gwarowe (rotty sądowe). Poznać historię języka polskiego od epoki przedpiśmiennej do współczesności. Zdaje sobie sprawę z procesów językowych, czynników sprawczych rozwoju języka oraz wpływu historii i kultury danej epoki na kształt systemu językowego. Potrafi zastosować posiadane wiadomości w analizie filologicznej tekstów dawnych. Ma świadomość roli języka w przetrwaniu narodu i polskim dziedzictwie kulturowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): historię języka polskiego od epoki przedpiśmiennej do współczesności. Zdaje sobie sprawę z procesów językowych, czynników sprawczych rozwoju języka oraz wpływu historii i kultury danej epoki na kształt systemu językowego.

Umiejętności (potrafi): zastosować posiadane wiadomości w analizie filologicznej tekstów dawnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ma świadomość roli języka w przetrwaniu narodu i polskim dziedzictwie kulturowym.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

23. Wprowadzenie do semantyki

Cel kształcenia: wyposażenie studenta w wiedzę językoznawczą dotyczącą podstawowych problemów opisu znaczenia jednostek językowych.

Treści merytoryczne: semantyka zajmuje się problemami opisu znaczenia jednostek językowych. Centralne pojęcie znaczenia bywa jednak różnie rozumiane w poszczególnych szkołach naukowych. Dlatego zadaniem przedmiotu jest zapoznanie z ujęciami znaczenia i sposobami jego opisu: od, sięgających starożytności, inspiracji filozoficznych, po współczesne lingwistyczne koncepcje semantyczne. Przedmiot ma zaznajomić z najnowszymi dokonaniem i w dziedzinie semantyki i pokazać, na przykładach analizy konkretnych wyrażeń, rozwiązania dyskusyjnych problemów opisu znaczenia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne ujęcia i definicje znaczenia. Ma wiedzę o podstawowych koncepcjach semantycznych zarówno filozoficznych, jak i lingwistycznych, ich przedstawicielach i założeniach. Definiuje podstawowe pojęcia językoznawcze z zakresu semantyki. Wyjaśnia centralne problemy opisu znaczenia, dając przykłady ilustrujące badane zagadnienie.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie analizować, selekcjonować i integrować rozmaite informacje dotyczące badanego problemu znaczenia. Posiada pogłębione umiejętności badawcze obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów. Na podstawie zgromadzonych faktów formułuje krytyczne sądy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): utrwalania poczucia wartości i piękna języka ojczystego. Nabywa kompetencję posługiwania się terminologią językoznawczą i wyjaśniania zjawisk językowych w kontaktach społecznych.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady.

24. Zagadnienia językoznawstwa komputerowego

Cel kształcenia: kształcenie świadomości i kompetencji językoznawczej. Rozbudzenie zainteresowania językoznawstwem komputerowym. Kształtowanie postawy badawczej.

Treści merytoryczne: zagadnienia omawiane na wykładach: 1. Czym jest językoznawstwo komputerowe i czym różni się od językoznawstwa niekomputerowego? 2. Geneza językoznawstwa komputerowego w Polsce i na świecie. 3. Korpus tekstów jako wyznacznik badań empirycznych. 4. Narodowy Korpus Języka Polskiego. 5. Metody opisu stosowane z polskim językoznawstwem komputerowym. 6. Najczęstsze zastosowania językoznawstwa komputerowego. Najnowsze słowniki języka polskiego jako przykład szczegółowych zastosowań metod językoznawstwa komputerowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): uporządkowaną wiedzę, obejmującą terminologię z zakresu językoznawstwa komputerowego i korpusowego oraz zaawansowane metody analizy gramatycznej jednostek języka.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować i selekcjonować informacji z wykorzystaniem źródeł elektronicznych oraz formułować na tej podstawie sądy. Umie samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności analizy badawczej. Posiada

umiejętność merytorycznego argumentowania. Potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik informacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie. Potrafi odpowiednio określić priorytety, służące realizacji określonego zadania badawczego. Identyfikuje i rozstrzyga problemy związane z postawionymi zadaniami.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady.

25. Język wartości

Cel kształcenia: poznaje typologie wartości i miejsce wartości w języku, koncepcje aksjologii lingwistycznej i umie je zastosować w analizie tekstów.

Treści merytoryczne: filozoficzne konteksty badań nad językiem wartości. Etyczne podstawy języka. Polskie tradycje w badaniach nad aksjologicznymi aspektami języka. Metodologia badań aksjologicznych. Język polski jako wartość kulturowa. Miejsce wartości w językowym obrazie świata. Sposoby wyrażania wartości. Analiza tekstów pod kątem pragmatyczno-aksjologicznym. Sposoby profilowania pojęć i ich zastosowanie w tekstach o charakterze reklamowym oraz w dyskursie politycznym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): definiuje pojęcie wartości i umie dokonać ich klasyfikacji. Umie wskazać rodzaje wartościowania w tekstach kultury. Rozpoznaje wartościowanie definicyjne oraz wartościowanie konotacyjne. Wyjaśnia istotę i miejsce stereotypów kulturowych w wyrażaniu wartościowania.

Umiejętności (potrafi): w tekstach wskazać środki leksykalne służące wartościowaniu i potrafi uzasadnić swoje obserwacje, integrując wiedzę językoznawczą i wiedzę pozajęzykową.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykazuje pogłębioną wrażliwość na etykę komunikacji i sposoby przekazywania wartości w tekstach kultury.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady.

26. Pragmatyka językoznawcza

Cel kształcenia: zapoznanie z najważniejszymi teoriami wykorzystywanymi w pragmatycznej analizie tekstów oraz z podstawowymi wiadomościami dotyczącymi struktury komunikatu. Rozpoznaje komunikaty niedosłowne i potrafi wskazać zasady rządzące ich kodowaniem i rozumieniem. Ma świadomość mechanizmów leżących u podstaw posługiwania się językiem i rozpoznaje je w konkretnych tekstach.

Treści merytoryczne: zagadnienia omawiane na ćwiczeniach są następujące: Przedmiot pragmatyki. Pragmatyka, semantyka, syntaktyka – zagadnienia wstępne. Pragmatyka jako gałąź językoznawstwa. Pragmatyka filozoficzna a pragmatyka językoznawcza. Zasadnicze problemy badawcze stojące przed pragmatyką. Akty mowy. Teoria performatywów i konstatacji. Hipoteza performatywna. Teoria illokucji. Porównanie teorii illokucji z teorią performatywów. Lokucja, illokucja i perlokucja. Akt fatyczny, retyczny i fonetyczny. Warunki fortunności aktów mowy. Typy niefortunnych aktów mowy. Typy aktów mowy (wg Austina i Searle'a). Bezpośrednie i pośrednie akty mowy. Presupozycje. Pojęcie wynikania, implikacja. Presupozycje a założenia pytania, presupozycje a implikacje. Presupozycje semantyczne, pragmatyczne, egzystencjalne, faktywne, nefaktywne, kontrfaktywne, leksykalne, strukturalne. Zasada kooperacji. Implikatury konwersacyjne. Intencja wypowiedzi. Znaczenie systemowe i znaczenie pragmatyczne. Pojęcie implikatury i eksplicytury. Język logiki a język naturalny. Maksymy konwersacyjne Grice'a (jakości, ilości, odniesienia, sposobu) oraz inne propozycje maksym (m.in. sześć maksym grzeczności Leecha: taktu, szlachetności, aprobaty, sympatii, skromności, informatywności). Implikatura

konwencjonalna, ogólna i szczegółowa implikatura konwersacyjna, implikatura skalarna. Analiza dyskursu. Założenia analizy dyskursu i krytycznej analizy dyskursu. Struktura konwersacji, mechanizmy zmiany rozmówców, fazy konwersacji. Pojęcie twarzy pozytywnej i negatywnej. założenia etnometodologii, komunikacja i zachowanie konwersacyjne widziane przez pryzmat Goffmanowskiej metafory teatru. Na wykładach poruszane są następujące tematy: Pragmatyka a semantyka. Różne stanowiska w sporze o granice między semantyką a pragmatyką. Treść propozycyjna, zdanie, wypowiedź. Intensja i ekstensja. Problem znaczenia wypowiedzi: znaczenie systemowe a znaczenie pragmatyczne (Grice'a sentence meaning vs. speaker's meaning). Problem deiktyczności. Interpretacja wyrażen indeksalnych i typy deixis: osoby, czasu, miejsca, dyskursu, socjo-deixis, okazjonalność tekstowa. Indeksalność w różnych językach. Referencja i inferencja. Kontekst w komunikacji. Użycie referencyjne i atrybutywne. Anafora i katafora. Kontekst w różnych ujęciach badawczych, rola kontekstu w komunikacji. Typy kontekstu. Implicytność a kontekst. Wieloznaczność w komunikacji – różne typy wieloznaczności. Nieostrość. Niedookreśloność. Niejednoznaczność w komunikacji. Problem malapropizmów. Skalarność. Niedookreśloność semantyczna. Niedopowiedzenie. Mówienie nie wprost. Aluzja, ironia, metafora. Niedopowiedzenie i elipsa. Grzeczność językowa w ujęciu pragmatyki językoznawczej. Milczenie jako element znaczący. Sensy ukryte w tekście (implicytność vs. eksplicytność). Genry mowy. Gry językowe. Gatunki mowy w ujęciu Bachtina a tradycyjne genera scribendi. Genry mowy w eksplikacjach Wierzbickiej. Gry językowe Wittgensteina. Koncepcja aktów mowy vs. gry językowe i genry mowy. Komunikacja międzykulturowa. Akty mowy w różnych językach i kulturach. Akty mowy w różnych kulturach. Czy istnieją uniwersalne akty mowy? Teoria relewancji. Pojęcie implicytury. Teorie postgrice'owskie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowy aparat pojęciowy i zasadnicze teorie z zakresu pragmatyki językoznawczej. Potrafi zdefiniować pojęcia: akt mowy, implikatura, presupozycja, deixis, eksplicytura i implicytura. Zna typy kontekstu. Rozróżnia źródła wieloznaczności. Wskazuje różnice w komunikacji w różnych językach i kulturach. Rozumie wpływ honoryfikatywności i grzeczności językowej na strukturę komunikatu oraz zdeterminowanie budowy tekstu czynnikami kulturowymi.

Umiejętności (potrafi): umie określić, jakiego typu są wnioski, które wyciągamy z odbieranych komunikatów (wynikanie logiczne i konwersacyjne, wynikanie na mocy budowy języka lub towarzyszącego kontekstu). Potrafi analizować tekst, dostrzegając w nim treści komunikowane nie wprost. Potrafi zidentyfikować te składniki tekstu, które mogą być użyte w manipulacji (presupozycje). Potrafi samodzielnie przeprowadzić badania dotyczące wybranych przez niego zagadnień pragmatycznych oraz zinterpretować i zaprezentować ich wyniki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): jest świadomym i krytycznym nadawcą i odbiorcą komunikatów językowych. Zachowuje ostrożność i krytycyzm w wyrażaniu opinii.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

27. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa (sem. I)

Cel kształcenia: celem seminarium w I semestrze jest kształcenie umiejętności formułowania dłuższych wypowiedzi pisemnych niezbędnych do powstania samodzielnej pracy dyplomowej.

Treści merytoryczne: w zależności od wybranego seminarium (literaturoznawczego czy językoznawczego) na seminarium omawiane są zagadnienia związane z powstawaniem

kolejnych etapów pracy magisterskiej: w I semestrze jest to wybór tematu i opracowanie konspektu pracy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę z dziedziny będącej przedmiotem seminarium/pracy dyplomowej.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, selekcjonować i oceniać informacje z różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ma świadomość poziomu własnej wiedzyw zajmującej go problematyce.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

28. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa (sem. II)

Cel kształcenia: celem seminarium w II semestrze jest dalsze kształcenie umiejętności formułowania dłuższych wypowiedzi pisemnych niezbędnych do powstania samodzielnejpracy dyplomowej.

Treści merytoryczne: W zależności od wybranego seminarium (literaturoznawczego czy językoznawczego) na seminarium omawiane są zagadnienia związane z powstawaniem kolejnych etapów pracy magisterskiej: w II semestrze jest to powstawanie drugiego i kolejnych rozdziałów pracy magisterskiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę z dziedziny będącej przedmiotem seminarium/pracy dyplomowej.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, selekcjonować i oceniać informacje z różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ma świadomość poziomu własnej wiedzyw zajmującej go problematyce.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

29. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa (sem. III)

Cel kształcenia: celem seminarium w III semestrze jest dalsze kształcenie umiejętności formułowania dłuższych wypowiedzi pisemnych niezbędnych do powstania samodzielnejpracy dyplomowej. Celem seminarium w IV semestrze jest przygotowanie pełnej pracy magisterskiej.

Treści merytoryczne: w zależności od wybranego seminarium (literaturoznawczego czy językoznawczego) na seminarium omawiane są zagadnienia związane z powstawaniem kolejnych etapów pracy magisterskiej: powstają kolejne rozdziały pracy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): uporządkowaną i pogłębioną wiedzę z dziedziny będącej przedmiotem seminarium/pracy dyplomowej.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, selekcjonować i oceniać informacje z różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ma świadomość poziomu własnej wiedzyw zajmującej go problematyce.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

30. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa (sem. IV)

Cel kształcenia: celem seminarium w IV semestrze jest przygotowanie pełnej pracy magisterskiej.

Treści merytoryczne: w zależności od wybranego seminarium (literaturoznawczego czy

językoznawczego) trwa praca nad zakończeniem pracy magisterskiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę z dziedziny będącej przedmiotem seminarium/pracy dyplomowej.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, selekcjonować i oceniać informacje z różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ma świadomość poziomu własnej wiedzyw zajmującej go problematyce.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

IV. GRUPA TREŚCI ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA

1. Wykład monograficzny do wyboru jeden w semestrze II i IV

Wizerunki kobiet w literaturze i sztuce

Cel kształcenia: zapoznanie z różnorodnymi wizerunkami kobiet w literaturze i sztuce. Przybliżenie problemów związanych z obrazem kobiet w literaturze i sztuce. WYROBIENIE nawyku pogłębiania wiedzy

Treści merytoryczne: wykład monograficzny „Wizerunki kobiet w literaturze i sztuce” koncentruje się na ukazaniu różnorodnych kreacji niewiast. Przedmiotem rozważań są kobiety z Biblii, mitologii, literatury i sztuki. W centrum zainteresowania znajdują się m.in. kobiety Starego i Nowego Testamentu. Wykłady pokazują kreacje Salome i Marii Magdalenyw literaturze i sztuce XIX i XX wieku. Omawiany jest archetyp kobiety fatalnej. Wykłady zwracają uwagę na wizerunki matek cierpiących oraz matek w twórczości Mickiewicza i Słowackiego. Prezentują galerię kobiet szalonych w literaturze i sztuce. Przybliżają sylwetki zbrodniarek oraz ukazują kobiety-poetki (Deotyma, Narcyza Żmichowska, Maria Komornicka, Bronisława Ostrowska). Wykłady omawiają też problematykę związaną z postaciami emancypantek, sufrażystek i feministek.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia związane z wizerunkami kobiet w literaturze i sztuce. Ma pogłębioną wiedzę o wybranych zagadnieniach dotyczących wizerunków kobiet w literaturze i sztuce.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać i oceniać informacje pochodzące z różnorodnych źródeł. Potrafi analizować i interpretować dzieła sztuki i literatury, formułując adekwatne wnioski.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): utrwalania poczucia wartości i piękna literatury oraz sztuki.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady

Podstawy komunikacji społecznej

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi definicjami i terminami z zakresu komunikacji społecznej; zaprezentowanie najważniejszych szkół i perspektyw badawczych

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia i terminy z zakresu nauki o komunikacji; szkoły i modele w nauce o komunikacji; komunikacja na różnych poziomach, ze szczególnym uwzględnieniem komunikacji interpersonalnej i masowej; perswazja w komunikacji; reklama jako komunikat; komunikowanie publiczne i polityczne

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie) (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z zakresu nauki o komunikowaniu; ma orientację w regułach komunikowania perswazyjnego

Umiejętności (potrafi): umiejętność komunikowania się w różnych typach sytuacji komunikacyjnej

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzega i właściwie pozycjonuje przekazy medialne i rolę mediów we współczesnym świecie.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady

Życie kulturalne Wilna

Cel kształcenia: zapoznanie z historią, kulturą i wytworami sztuki: architektury, malarstwa, muzyki Wilna.

Treści kształcenia: kultura kresów północno - wschodnich i jej kontynuacja stanowi propozycję zapoznania studentów z podstawami wiedzy o polskiej kulturze kresów pojmowanej jako całość dorobku ludzkości. Kurs zawiera podstawy wiedzy o dziejach środowisk kulturotwórczych i opiniotwórczych na przestrzeni wieków. W rozważaniach zaprezentowana zostanie też emanacja kultury kresowej na Warmii i Mazurach po 1945 roku. Prezentowany regionalizm kresowy stanowić bowiem może podstawę do pełniejszego zrozumienia dziejów naszej kultury narodowej

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia związane z kulturą kresów północno-wschodnich i z Wilnem. Ma pogłębioną wiedzę o wybranych zagadnieniach dotyczących omawianego zagadnienia.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać i oceniać informacje pochodzące z różnorodnych źródeł. Potrafi analizować i interpretować dzieła sztuki i literatury, formułując adekwatne wnioski.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): utrwalania poczucia wartości i piękna literatury oraz sztuki.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady.

IV.1. GRUPA TREŚCI Z ZAKRESU KSZTAŁCENIA NAUCZYCIELSKIEGO Z JĘZYKA POLSKIEGO

1. Psychologia społeczna

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami i zagadnieniami psychologii społecznej, a także metodami badawczymi i głównymi zagadnieniami współczesnej psychologii społecznej.

Treści kształcenia: mechanizmy rządzące ludzkimi zachowaniami społecznymi, źródła postaw oraz różnice pomiędzy procesami świadomymi i nieświadomymi. Postępowanie w sytuacjach społecznych, wymagających wykorzystania wiedzy społeczno-psychologicznej. Sytuacyjne uwarunkowania ludzkiego zachowania oraz postaw. Zapoznanie z prawidłowościami funkcjonowania jednostki w grupie społecznej, z wiedzą dotyczącą determinant ludzkiego zachowania oraz z niektórymi zjawiskami społecznymi i ich skutkami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, empatię, zachowania asertywne, agresywne i uległe, postawy, stereotypy, uprzedzenia, stres i radzenie sobie z nim, porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, bariery w komunikowaniu się, media i ich wpływ wychowawczy, style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie, różne formy komunikacji – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się

w sytuacjach konfliktowych, mechanizmy i prawidłowości rządzące funkcjonowaniem człowieka w kontekście społecznym, zna historię rozwoju myśli psychologicznej, jej metod badawczych oraz stosowanych teorii na tle rozwoju nauki oraz historii myśli ludzkiej.

Umiejętności (potrafi): obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania; nawiązać i podtrzymać kontakt z inną osobą i grupą osób, aktywnie słuchać i udzielać informacji zwrotnych, planować postępowanie diagnostyczne, zastosować odpowiednie metody diagnozy psychologicznej, dokonać jej sformułowania oraz w sposób adekwatny do specyfiki problemu i osoby ją zakomunikować, samodzielnie i we współpracy z innymi zaprojektować i przeprowadzić badanie naukowe.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): respektowania różnorodności celów i wartości uznawanych przez ludzi, odnoszenia się z szacunkiem do ludzi niezależnie od płci, orientacji seksualnej, poziomu edukacji, grupy społecznej, wyznania i kultury, wykorzystywania posiadanej wiedzy do podejmowania lub wspierania działań innowacyjnych oraz przedsiębiorczych, wykorzystywania posiadanej wiedzy w działaniach na rzecz innych ludzi, współpracy w zespole, inicjowania, przygotowania i poprowadzenia dyskusji.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Pedagogika (konwersatorium)

Cel kształcenia: rozszerza wiedzę oraz doskonali umiejętności i kompetencje z zakresu pedagogiki wymagane do nauczania w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych.

Treści merytoryczne: zmiany w edukacji szkolnej - ewolucja czy rewolucja? Sukces w pracy nauczyciela. Szkoła i dom rodzinny, jako "systemy lustrzane". Budowanie relacje w szkole. Rozwijanie motywacji, jako kluczowy element edukacji. Zagrożenia młodzieży: agresja, przemoc, uzależnienia, presja, stres, cyberprzemoc. Konflikty w klasie i ich rozwiązywanie. Wspieranie uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i trudnościami w nauce.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela; sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej; znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym.

Umiejętności (potrafi): wybrać program nauczania zgodny z wymaganiami podstawy programowej i dostosować go do potrzeb edukacyjnych uczniów; zaprojektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego; rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów; zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia i zaprojektować dla niego odpowiednie wsparcie; określić przybliżony potencjał ucznia i doradzić mu ścieżkę rozwoju.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej; okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Emisja głosu

Cel kształcenia: poznanie w teorii i w praktyce zasad prawidłowego posługiwania się głosem i higieny głosu umożliwiających ochronę narządów mowy przed skutkami długotrwałego

wysiłku, nabycie umiejętności technik poprawnego oddychania, poprawnej artykulacji i wymowy oraz interpretacji tekstu.

Treści merytoryczne: 1. Cele, metody i efekty pracy nad prawidłową emisją głosu 2. Oddech jako podstawa prawidłowej fonacji 3. Podparcie oddechowe i wydłużenie fazy wydechowej (2 jednostki) 4. Rezonatory i rezonans - budowa, zasady działania. 5. Artykulacja - budowa i rola artykulatorów 6. Artykulacja - ćwiczenia 7. cechy prozodyczne mowy 8. Prozodia - ćwiczenia intonacyjne 9. Prozodia - akcent wyrazowy i zdaniowy, pauza, iloczyn, barwa, wysokość 10. Prawidłowa emisja a komunikacja interpersonalna 11. Wystąpienia publiczne 12. Zaburzenia emisji głosu 13. Higiena głosu w warunkach wzmożonego wysiłku fonacyjnego

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę układu oddechowego i krtani, zna zasady prawidłowego posługiwania się głosem, zna zasady higieny głosu.

Umiejętności (potrafi): użyć prawidłowego oddechu i fonacji, prawidłowej artykulacji głosek, akcentowania i frazowania wypowiedzi. Wykształca samokontrolę i umiejętność świadomego użycia swojego głosu i środków ekspresji językowej, wyprowadzenia głosu na podniebienie twarde, wykorzystania rezonatorów, dokładnej artykulacji, oddechu przeponowo-żebrowo-brzusznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prawidłowego wykorzystania głosu w pracy zawodowej.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Dydaktyka przedmiotu (sem. I)

Cel kształcenia: przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela ze świadomością odrębności i specyfiki kształcenia polonistycznego, znajomość treści kształcenia, metod i form pracy z uczniem.

Treści kształcenia: wykłady: przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki ogólnej i dydaktyki szczegółowej, tj. dydaktyki języka polskiego i literatury; klasa szkolna jako środowisko edukacyjne; lekcja jako jednostka organizacyjna procesu dydaktycznego; współczesne koncepcje nauczania; dostosowanie metod i form pracy do możliwości ucznia; ocenianie; sztuka zadawania pytań. Ćwiczenia: podstawa programowa na poszczególnych etapach edukacyjnych, integracja międzyprzedmiotowa i wewnątrzprzedmiotowa, metody nauczania, uczniowie o specjalnych potrzebach edukacyjnych, środki dydaktyczne, ocenianie, warsztat pracy nauczyciela, różne style uczenia się, TIK, budowanie systemu wartości i postaw etycznych, nawyki korzystania z dóbr kultury.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): miejsce danego przedmiotu lub rodzaju zajęć w ramowych planach nauczania na poszczególnych etapach edukacyjnych; podstawę programową danego przedmiotu, cele kształcenia i treści nauczania przedmiotu lub prowadzonych zajęć na poszczególnych etapach edukacyjnych, przedmiot lub rodzaj zajęć w kontekście wcześniejszego i dalszego kształcenia, strukturę wiedzy w zakresie przedmiotu nauczania lub prowadzonych zajęć oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć; integrację wewnątrz- i międzyprzedmiotową; zagadnienia związane z programem nauczania – tworzenie i modyfikację, analizę, ocenę, dobór i zatwierdzanie oraz zasady projektowania procesu kształcenia oraz rozkładu materiału; kompetencje merytoryczne, dydaktyczne i wychowawcze nauczyciela, w tym potrzebę zawodowego rozwoju, także z wykorzystaniem TIK, oraz dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów i stymulowania aktywności poznawczej

uczniów, w tym kreowania sytuacji dydaktycznych; znaczenie autorytetu nauczyciela oraz zasady interakcji ucznia i nauczyciela w toku lekcji; moderowanie interakcji między uczniami; rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy oraz znaczenie współpracy nauczyciela w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym; konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym metody aktywizujące i metodę projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć; metodykę realizacji poszczególnych treści kształcenia w obrębie przedmiotu lub zajęć – rozwiązania merytoryczne i metodyczne, dobre praktyki, dostosowanie oddziaływań do potrzeb i możliwości uczniów lub grup uczniowskich o różnym potencjale i stylu uczenia się, organizację pracy w klasie szkolnej i grupach: potrzebę indywidualizacji nauczania, zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego, formy pracy specyficzne dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć: wycieczki, zajęcia terenowe i laboratoryjne, doświadczenia i konkursy oraz zagadnienia związane z pracą domową; sposoby organizowania przestrzeni klasy szkolnej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego: środki dydaktyczne (podręczniki i pakiety edukacyjne), pomoce dydaktyczne – dobór i wykorzystanie zasobów edukacyjnych, w tym elektronicznych i obcojęzycznych, edukacyjne zastosowania mediów i TIK; potrzebę wyszukiwania, adaptacji i tworzenia elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowania multimedialnych; metody kształcenia w odniesieniu do nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć, a także znaczenie kształtowania postawy odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej; rolę diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej; ocenianie i jego rodzaje: ocenianie bieżące, semestralne i roczne, ocenianie wewnętrzne i zewnętrzne; funkcje oceny; egzaminy kończące etap edukacyjny i sposoby konstruowania testów, sprawdzianów oraz innych narzędzi przydatnych w procesie oceniania uczniów w ramach nauczanego przedmiotu; diagnozę wstępną grupy uczniowskiej i każdego ucznia w kontekście nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć oraz sposoby wspomagania rozwoju poznawczego uczniów; potrzebę kształtowania pojęć, postaw, umiejętności praktycznych, w tym rozwiązywania problemów, i wykorzystywania wiedzy; metody i techniki skutecznego uczenia się; metody strukturyzacji wiedzy oraz konieczność powtarzania i utrwalania wiedzy i umiejętności; znaczenie rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów: potrzebę kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów oraz budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów, a także kształtowania kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych; warsztat pracy nauczyciela; właściwe wykorzystanie czasu lekcji przez ucznia i nauczyciela; zagadnienia związane ze sprawdzaniem i ocenianiem jakości kształcenia oraz jej ewaluacją, a także z koniecznością analizy i oceny własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej; potrzebę kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się danego przedmiotu i nawyków systematycznego uczenia się, korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, oraz przygotowania ucznia do uczenia się przez całe życie przez stymulowanie go do samodzielnej pracy.

Umiejętności (potrafi): identyfikować typowe zadania szkolne z celami kształcenia, w szczególności z wymaganiami ogólnymi podstawy programowej, oraz z kompetencjami kluczowymi; przeanalizować rozkład materiału; identyfikować powiązania treści nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć z innymi treściami nauczania; dostosować sposób

komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów; kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów oraz popularyzacji wiedzy; podejmować skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym; dobierać metody pracy klasy oraz środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, aktywizujące uczniów i uwzględniające ich zróżnicowane potrzeby edukacyjne; merytorycznie, profesjonalnie i rzetelnie oceniać pracę uczniów wykonywaną w klasie i w domu; skonstruować sprawdzian służący ocenie danych umiejętności uczniów; rozpoznać typowe dla nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć błędy uczniowskie i wykorzystać je w procesie dydaktycznym; przeprowadzić wstępną diagnozę umiejętności ucznia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): adaptowania metod pracy do potrzeb i różnych stylów uczenia się uczniów; popularyzowania wiedzy wśród uczniów i w środowisku szkolnym oraz pozaszkolnym; zachęcania uczniów do podejmowania prób badawczych oraz systematycznej aktywności fizycznej; promowania odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej; kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów; budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów oraz kształtowania ich kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych; rozwijania u uczniów ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej oraz logicznego i krytycznego myślenia; kształtowania nawyku systematycznego uczenia się i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu; stymulowania uczniów do uczenia się przez całe życie przez samodzielną pracę.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady i ćwiczenia.

5. Dydaktyka przedmiotu (sem. III)

Cel kształcenia: przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela ze świadomością odrębności i specyfiki kształcenia polonistycznego, znajomość treści kształcenia, metod i form pracy z uczniem - kontynuacja.

Treści kształcenia: wykłady: przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki ogólnej i dydaktyki szczegółowej, tj. dydaktyki języka polskiego i literatury; klasa szkolna jako środowisko edukacyjne; lekcja jako jednostka organizacyjna procesu dydaktycznego; współczesne koncepcje nauczania; dostosowanie metod i form pracy do możliwości ucznia; ocenianie; sztuka zadawania pytań. Ćwiczenia: podstawa programowa na poszczególnych etapach edukacyjnych, integracja międzyprzedmiotowa i wewnątrzprzedmiotowa, metody nauczania, uczniowie o specjalnych potrzebach edukacyjnych, środki dydaktyczne, ocenianie, warsztat pracy nauczyciela, różne style uczenia się, TIK, budowanie systemu wartości i postaw etycznych, nawyki korzystania z dóbr kultury.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): miejsce danego przedmiotu lub rodzaju zajęć w ramowych planach nauczania na poszczególnych etapach edukacyjnych; podstawę programową danego przedmiotu, cele kształcenia i treści nauczania przedmiotu lub prowadzonych zajęć na poszczególnych etapach edukacyjnych, przedmiot lub rodzaj zajęć w kontekście wcześniejszego i dalszego kształcenia, strukturę wiedzy w zakresie przedmiotu nauczania lub prowadzonych zajęć oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć; integrację wewnątrz- i międzyprzedmiotową; zagadnienia związane z programem nauczania – tworzenie i modyfikację, analizę, ocenę, dobór i zatwierdzanie oraz zasady projektowania procesu kształcenia oraz rozkładu materiału; kompetencje merytoryczne, dydaktyczne i wychowawcze nauczyciela, w tym potrzebę

zawodowego rozwoju, także z wykorzystaniem TIK, oraz dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów i stymulowania aktywności poznawczej uczniów, w tym kreowania sytuacji dydaktycznych; znaczenie autorytetu nauczyciela oraz zasady interakcji ucznia i nauczyciela w toku lekcji; moderowanie interakcji między uczniami; rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy oraz znaczenie współpracynauczyciela w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym; konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym metody aktywizujące i metodę projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć; metodykę realizacji poszczególnych treści kształcenia w obrębie przedmiotu lub zajęć – rozwiązania merytoryczne i metodyczne, dobre praktyki, dostosowanie oddziaływań do potrzeb i możliwości uczniów lub grup uczniowskich o różnym potencjale i stylu uczenia się, organizację pracy w klasie szkolnej i grupach: potrzebę indywidualizacji nauczania, zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego, formy pracy specyficzne dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć: wycieczki, zajęcia terenowe i laboratoryjne, doświadczenia i konkursy oraz zagadnienia związane z pracą domową; sposoby organizowania przestrzeni klasy szkolnej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego: środki dydaktyczne (podręczniki i pakiety edukacyjne), pomoce dydaktyczne – dobór i wykorzystanie zasobów edukacyjnych, w tym elektronicznych i obcojęzycznych, edukacyjne zastosowania mediów i TIK; potrzebę wyszukiwania, adaptacji i tworzenia elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowania multimedii; metody kształcenia w odniesieniu do nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć, a także znaczenie kształtowania postawy odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej; rolę diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej; ocenianie i jego rodzaje: ocenianie bieżące, semestralne i roczne, ocenianie wewnętrzne i zewnętrzne; funkcje oceny; egzaminy kończące etap edukacyjny i sposoby konstruowania testów, sprawdzianów oraz innych narzędzi przydatnych w procesie oceniania uczniów w ramach nauczanego przedmiotu; diagnozę wstępną grupy uczniowskiej i każdego ucznia w kontekście nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć oraz sposoby wspomagania rozwoju poznawczego uczniów; potrzebę kształtowania pojęć, postaw, umiejętności praktycznych, w tym rozwiązywania problemów, i wykorzystywania wiedzy; metody i techniki skutecznego uczenia się; metody strukturyzacji wiedzy oraz konieczność powtarzania i utrwalania wiedzy i umiejętności; znaczenie rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów: potrzebę kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów oraz budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów, a także kształtowania kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych; warsztat pracy nauczyciela; właściwe wykorzystanie czasu lekcji przez ucznia i nauczyciela; zagadnienia związane ze sprawdzaniem i ocenianiem jakości kształcenia oraz jej ewaluacją, a także z koniecznością analizy i oceny własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej; potrzebę kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się danego przedmiotu i nawyków systematycznego uczenia się, korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, oraz przygotowania ucznia do uczenia się przez całe życie przez stymulowanie go do samodzielnej pracy.

Umiejętności (potrafi): identyfikować typowe zadania szkolne z celami kształcenia, w szczególności z wymaganiami ogólnymi podstawy programowej, oraz z kompetencjami

kluczowymi; przeanalizować rozkład materiału; identyfikować powiązania treści nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć z innymi treściami nauczania; dostosować sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów; kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów oraz popularyzacji wiedzy; podejmować skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym; dobierać metody pracy klasy oraz środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, aktywizujące uczniów i uwzględniające ich zróżnicowane potrzeby edukacyjne; merytorycznie, profesjonalnie i rzetelnie oceniać pracę uczniów wykonywaną w klasie i w domu; skonstruować sprawdzian służący ocenie danych umiejętności uczniów; rozpoznać typowe dla nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć błędy uczniowskie i wykorzystać je w procesie dydaktycznym; przeprowadzić wstępną diagnozę umiejętności ucznia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): adaptowania metod pracy do potrzeb i różnych stylów uczenia się uczniów; popularyzowania wiedzy wśród uczniów i w środowisku szkolnym oraz pozaszkolnym; zachęcania uczniów do podejmowania prób badawczych oraz systematycznej aktywności fizycznej; promowania odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej; kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów; budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów oraz kształtowania ich kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych; rozwijania u uczniów ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej oraz logicznego i krytycznego myślenia; kształtowania nawyku systematycznego uczenia się i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu; stymulowania uczniów do uczenia się przez całe życie przez samodzielną pracę.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

IV.2. GRUPA TREŚCI Z ZAKRESU: EDYTORSTWO TEKSTÓW

1. Edycja tekstów staropolskich

Cel kształcenia: zajęcia mają na celu zapoznanie studentów z podstawowymi sytuacjami tekstologicznymi, krytyką tekstu, z różnymi rodzajami wydań, ich znaczeniem w badaniach historycznoliterackich.

Treści merytoryczne ćwiczenia: przedmiot obejmuje zagadnienia związane z problematyką tekstologiczno-edytorską utworów staropolskich, na którą składa się m. in. pojęcie przekazu tekstu utworu, aparatu krytycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wiedzę w zakresie błędów występujących w źródłach rękopiśmiennych i drukowanych, wyboru podstawy wydania, robienia komentarza. Ma świadomość, że tekst literacki jest wytworem językowym i odbija stan rozwoju języka w danej epoce, co warunkuje charakter edycji. Zna zasady klasyfikacji i rozróżniania tekstów źródłowych oraz związane z tym reguły edycji.

Umiejętności (potrafi): odczytywać i wykorzystywać teksty rękopiśmienny i drukowany (zarówno w transliteracji, jak i transkrypcji) w pracach naukowych oraz redakcyjnych w wydawnictwie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykazuje odpowiedzialność za popularyzację wiedzy z zakresu literatury staropolskiej i świadomość potrzeby zachowania tej spuścizny kulturowej. Ma świadomość wymogów etycznych związanych z pracą badawczą i edytorską.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Edycja tekstów dwudziestowiecznych

Cel kształcenia: zapoznanie z problemami komunistycznej cenzury i jej wpływem na teksty drugiej połowy dwudziestego wieku. Przygotowanie do pracy przy edycji dwudziestowiecznych tekstów literackich.

Treści merytoryczne: zajęcia dzielą się na część teoretyczną i praktyczną. Pierwsza obejmuje szczegółową wiedzę z dziejów i charakteru ingerencji komunistycznej cenzury w tekście literackim i publicystycznym wraz z historią „drugiego obiegu”, część praktyczna skupia się na pracy z tekstami dwudziestowiecznych pisarzy polskich (rękopisami i maszynopisami).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): posiada podstawową wiedzę dotyczącą powstania i mechanizmów funkcjonowania komunistycznej cenzury. Zna historię i sposób funkcjonowania „drugiego obiegu”. Ma wiedzę o edytorskiej i merytorycznej zawartości publikacji drugoobiegowych.

Umiejętności (potrafi): stosuje w praktyce zasady opracowania tekstów dwudziestowiecznych (rękopisów i maszynopisów z glosami).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poprawnego edytorsko przygotowania testu dodruku. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie. Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z pracą edytora.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Historia książki

Cel kształcenia: student pozna rozwój książki, jaka kształtowała się od czasów starożytnych - od książki rękopiśmiennej, ksylograficznej i książki drukowanej. Pozna też rozwój pisma i jego typy. W ogólnym zarysie student zapozna się z rozwojem ruchu drukarskiego, katalogów drukarskich, a także bibliotek.

Treści merytoryczne: 1. Zajęcia organizacyjne. Wprowadzenie do przedmiotu. Omówienie sylabusu; 2. Rozwój pisma i jego typy; 3. Książka w okresie starożytnym; 4. Książka w średniowieczu; 5. Książka po wynalezieniu czcionki ruchomej przez Jana Gutenberga; 6. Książka w okresie baroku i oświecenia; 7. Książka polska w okresie zaborów; 8. Książka polska po odzyskaniu niepodległości; 9. Rozwój sztuki drukarskiej na ziemiach polskich; 10. Rozwój bibliotek na ziemiach polskich.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę, zna właściwą terminologię w zakresie dziejów książki zgłębianej na specjalności edytorskiej.

Umiejętności (potrafi): zdobywać i rozszerzać wiedzę w zakresie dziejów książki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dalszego poszerzania wiedzy w zakresie dziejów książki.

Formy prowadzenia zajęć: wykłady.

4. Korekta i praca z tekstem

Cel kształcenia: uświadomienie roli redakcji i różnych etapów korekty w procesie wydawniczym, poznanie znaków korektorskich oraz wyrobienie umiejętności ich stosowania; ćwiczenie umiejętności redagowania tekstu z uwzględnieniem reguł poprawnościowych; wskazanie na problem relacji autor - redaktor i kwestię granic dopuszczalnej ingerencji w edytowany tekst.

Treści merytoryczne: struktura nowoczesnego wydawnictwa z usytuowaniem roli korektora w procesie wydawniczym; problem prawidłowego odbioru tekstu umożliwiającego wychwycenie i skorygowanie błędów; znaki korektorskie; problematyka relacji: autor - redaktor - korektor.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zdobywa wiedzę odnoszącą się do roli korekty w procesie wydawniczym, wie, na czym polegają fazy prac korektorskich, zna znaki korektorskie.

Umiejętności (potrafi): dokonuje korekty z zastosowaniem znaków korektorskich, potrafi wychwycić i skorygować błędy wynikające z konieczności przestrzegania norm poprawnościowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracuje w grupie i ocenia pracę własną i innych. Ma świadomość znaczenia poprawności edytorskiej publikowanego tekstu związaną z troską o stan naszego języka oraz dorobku kultury.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia

5. Komputerowe opracowanie tekstu (sem. II)

Cel kształcenia: umiejętność obsługi programu składu profesjonalnego QuarkXPress w stopniu podstawowym.

Treści merytoryczne: edycja tekstu, umieszczania i edytowania elementów graficznych, planowanie strony dokumentu, ustalanie wzoru stron, edycja stylów, dostosowanie palety barw do wymogów materiałów graficznych i zadanej koncepcji dokumentu docelowego w wybranym programie składu profesjonalnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): posiada uporządkowaną wiedzę z zakresu edytorstwa tekstów. Dysponuje także wiedzą specjalistyczną z zakresu technik komputerowego opracowania tekstu.

Umiejętności (potrafi): edytować tekst w stopniu zaawansowanym, wykorzystując poznane programy komputerowe. Samodzielnie zdobywa wiedzę i poszerza swoje umiejętności, zmierzające do rozwijania i doskonalenia warsztatu edytora. Bez ograniczeń korzysta z różnych kanałów i technik komunikacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ustawicznego uczenia się i rozwoju. Potrafi pracować w grupie, jak i indywidualnie. Określa priorytety i kolejność zadań, zmierzających do realizacji postawionego zadania. Szanuje prawo autorskie.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. Komputerowe opracowanie tekstu (sem. III)

Cel kształcenia: zapoznanie z etapami procesu wydawniczego.

Treści merytoryczne: edycja tekstu, umieszczania i edytowania elementów graficznych, planowanie strony dokumentu, ustalanie wzoru stron, edycja stylów, dostosowanie palety barw do wymogów materiałów graficznych i zadanej koncepcji dokumentu docelowego w wybranym programie składu profesjonalnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): posiada uporządkowaną wiedzę z zakresu edytorstwa tekstów. Dysponuje także wiedzą specjalistyczną z zakresu technik komputerowego opracowania tekstu.

Umiejętności (potrafi): edytować tekst w stopniu zaawansowanym, wykorzystując poznane programy komputerowe. Samodzielnie zdobywa wiedzę i poszerza swoje umiejętności, zmierzające do rozwijania i doskonalenia warsztatu edytora. Bez ograniczeń korzysta z różnych kanałów i technik komunikacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ustawicznego uczenia się i rozwoju. Potrafi pracować w grupie, jak i indywidualnie. Określa priorytety i kolejność zadań, zmierzających do realizacji postawionego zadania. Szanuje prawo autorskie.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia komputerowe.

7. Prawo autorskie w Polsce i Unii Europejskiej

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami i zasadami prawa autorskiego (i praw pokrewnych). Nabycie umiejętności praktycznego wykorzystania zasad ochrony prawa

autorskiego. Umiejętność określenia własnej sytuacji prawnej (np. w sytuacji popełnienia plagiatu, naruszenia praw autorskich osobistych).

Treści merytoryczne: pojęcie i przedmiot prawa autorskiego. Podmioty prawa autorskiego. Treść prawa autorskiego (autorskie prawa osobiste i autorskie prawa majątkowe). Dozwolony użytek osobisty (cytat, przedruk, możliwość kopiowania) publiczny i prywatny. Plagiat (i jego konsekwencje). Organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego oraz konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): ma umiejętność zastosowania w nietypowych sytuacjach profesjonalnych, czyli np. oszacowania swojej sytuacji prawnej (w przypadku plagiatu, naruszenia praw autorskich).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania ze zdobytej wiedzy z zakresu praw ochrony własności intelektualnej i kultury fizycznej; docenia ważność problematyki związanej z tymi obszarami wiedzy i ma potrzebę ciągłego rozwoju w wymienionych dziedzinach.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Podstawy współczesnego edytorstwa

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawową wiedzą dotyczącą edytorstwa, będącą wprowadzeniem do innych przedmiotów realizowanych w ramach specjalności edytorskiej (korekty tekstu, redakcji, prawa autorskiego, marketingu książki).

Treści merytoryczne: przedmiot ma zapoznać studenta z zasadami redakcji, korekty, adiustacji tekstu książkowego i czasopiśmienniczego. Zaznajomienie z regułami sporządzania aparatu krytycznego (nota edytorska, przypisy, bibliografia, wykazy, spisy treści oraz indeksy). Przedmiot ma również dostarczyć wiedzy o podstawowych pojęciach z dziedziny szeroko rozumianego edytorstwa (w jego aspekcie tekstologicznym i praktycznym).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe terminy z edytorstwa. Ma wiedzę dotyczącą zasad sporządzania aparatu krytycznego i informacyjno-pomocniczego w publikacji, warunkach czytelności edycji. Zna układ kolejnych elementów książki.

Umiejętności (potrafi): stosować w praktyce wiedzę dotyczącą poprawnego składania: spisów treści, indeksów, tabel, wykazów, strony redakcyjnej, tytułowej, zasady czytelnej edycji tekstów. Potrafi ocenić poprawność układu poszczególnych elementów książki oraz reguły ich sporządzania. Potrafi właściwie ocenić czytelność edycji i wychwycić podstawowe błędy w tym zakresie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): docenia wagę poprawnego edytorsko przygotowania testu do druku. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie.

Formy prowadzenia zajęć: wykład.

9. Publikacja tekstów w Internecie

Cel kształcenia: przekazanie najważniejszych informacji dotyczących webwritingu. Zbudowanie kompetencji webwritera. Poznanie specyfiki funkcjonowania tekstu w internecie. Określenie obszarów tematycznych i praktycznych tekstów internetowych.

Treści merytoryczne: na ćwiczeniach omawiane są następujące zagadnienia: Struktura tekstu internetowego. Najważniejsze elementy tekstu internetowego: tytuł, lead, śródtytuły, akapity, hiperłącza, tagi, multimedia. Eyetracking. Słowa kluczowe. Blog, tweet, tekst perswazyjny. Na wykładach: Struktura tekstu internetowego. Najważniejsze elementy tekstu internetowego: tytuł, lead, śródtytuły, akapity, hiperłącza, tagi, multimedia. Eyetracking. Słowa kluczowe. Blog, tweet, tekst perswazyjny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): strukturę tekstu internetowego. Zna zasady edycji tekstu pod kątem publikacji w sieci. Formy gatunkowe tekstów internetowych. Wie z jakich elementów składa się tekst internetowy.

Umiejętności (potrafi): napisać tekst internetowy o właściwej strukturze i elementach multimedialnych i hiperaktywnych. Potrafi prawidłowo napisać tekst tweeta, bloga, tekst perswazyjny. Potrafi zdefiniować presonę. Prawidłowo zredagować tytuł tekst internetowego, lead, podzielić tekst na akapity i umieścić w nim śródtytuły.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozumie wartość komunikacji internetowej i potrzebę korzystania z różnych kanałów informacji. Posiadają postawę otwartą i krytyczną na nowe technologie i zjawiska w nich występujące.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

10. Redakcja naukowa i techniczna

Cel kształcenia: zapoznanie z problemami komunistycznej cenzury i jej wpływem na teksty drugiej połowy dwudziestego wieku. Przygotowanie do pracy przy edycji dwudziestowiecznych tekstów literackich.

Treści merytoryczne: zajęcia dzielą się na część teoretyczną i praktyczną. Pierwsza obejmuje szczegółową wiedzę z dziejów i charakteru ingerencji komunistycznej cenzury w tekście literackim i publicystycznym wraz z historią „drugiego obiegu”, część praktyczna skupia się na pracy z tekstami dwudziestowiecznych pisarzy polskich (rękopisami i maszynopisami).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): posiada podstawową wiedzę dotyczącą powstania i mechanizmów funkcjonowania komunistycznej cenzury. Zna historię i sposób funkcjonowania „drugiego obiegu”. Ma wiedzę o edytorskiej i merytorycznej zawartości publikacji drugoobiegowych.

Umiejętności (potrafi): stosuje w praktyce zasady opracowania tekstów dwudziestowiecznych (rękopisów i maszynopisów z glosami).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): docenia wagę poprawnego edytorsko przygotowania testu do druku. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie. Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z pracą edytora.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

11. Tekstologia

Cel kształcenia: zadaniem przedmiotu jest zapoznanie studenta z podstawowymi zasadami wydań różnych typów tekstów, wskazanie na problemy z tym związane oraz pokazanie sposobów ich rozwiązywania.

Treści merytoryczne: przedmiot obejmuje zagadnienia związane z zasadami wydań tekstów dawnych i współczesnych, zapoznaje z problemami w pracy nad przygotowaniem tekstów do druku w różnych typach edycji (edycja zbiorowa, krytyczna, popularna, edycja) oraz publikacji (książki naukowe, beletrystyka).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z dziedziny tekstologii, typy edycji i ich cechy dystynktywne, zasady ich przygotowania. Ma wiedzę dotyczącą sposobu przeprowadzania krytyki tekstu i wyboru podstawy wydania, rekonstrukcji tekstu i oczyszczania go z błędów, sposobów dochodzenia autorstwa, przygotowania edycji zbiorowych, korespondencji i dzienników, problemów tekstologicznych we współczesnym edytorstwie.

Umiejętności (potrafi): przygotować edycję krytyczną oraz wydanie popularne. Potrafi przygotować publikację zbiorową, edycję korespondencji, dzienników. Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę różnych wydań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): docenia potrzebę i wagę poprawnego edytorsko przygotowania testu do druku. Rozumie znaczenie dziedzictwa kulturowego.

Formy prowadzenia zajęć: wykład.

12. Wstęp do poligrafii i drukarstwa

Cel kształcenia: poznanie wad i zalet różnych technik drukowania, poznanie specyfiki technologii druku jedno i wielobarwnego. Zapoznają się i wykonują oprawy introligatorskie. Umieją rozpoznać formaty, gramaturę i rodzaj papieru. Zajęcia realizowane są w formie praktycznej (drukarnia uniwersytecka, drukarnia cyfrowa), prezentacji wyrobów poligraficznych, wykładu.

Treści merytoryczne: ćwiczenia mają za zadanie zapoznanie z podstawowymi technikami drukowania, poznanie podstaw teorii barwy, i materiałoznawstwa poligraficznego oraz technologii opraw introligatorskich. Przedmiot ma dostarczyć również wiedzy na temat współpracy redaktora/wydawcy z zakładami poligraficznymi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): posiada znajomość budowy książki, broszury, zna proces technologiczny oprawy introligatorskiej. Rozumie podstawowe pojęcia poligraficzne zakresu druku książki, broszury, akcydensu i materiałoznawstwa poligraficznego.

Umiejętności (potrafi): umie dobrać rodzaj i gramaturę papieru do realizacji zlecenia wydawcy, potrafi wskazać wady w wykonanej książce, broszurze. Posiada umiejętność stawiania wymagań wobec drukarni realizującej zlecenie wydawcy, wie na jakim etapie powstają najczęstsze wady w druku i oprawie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania merytorycznej współpracy z drukarnią i przedstawić oczekiwania i wymagania wobec drukarni.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

13. Zasady pisowni języka polskiego

Cel kształcenia: celem zajęć jest wyposażenie studenta w wiedzę o zasadach polskiej ortografii i interpunkcji oraz kształcenie umiejętności wykorzystanie jej w praktyce. Student wykorzystuje wiedzę w praktycznych zadaniach pisemnych. Po zakończeniu zajęć student samodzielnie rozstrzyga wątpliwości ortograficzne i interpunkcyjne poprzez przywołanie stosownych reguł i wyjątków i od nich.

Treści merytoryczne: ćwiczenia w zakresie wiedzy o zasadach polskiej ortografii i interpunkcji i umiejętności wykorzystania tej wiedzy w praktyce. Projektowane są zadania w zakresie wykorzystania wiedzy w sytuacjach typowych w oparciu o dostępne źródła informacji (w tym słowniki dostępne w Internecie). Treść wykładów stanowi omówienie reguł polskiej pisowni, a zatem zasad: fonetycznej, morfologicznej, historycznej i konwencjonalnej oraz wyjątków od ustaleń szczegółowych wraz z ich uzasadnieniem. Akcentowane są zagadnienia związane z zasadą umowną. W treści wykładów analizowane są przykłady zapisów nietypowych, wyrazów równobrzmiących o odmiennym znaczeniu i pisowni. Omawiane są nazwy własne o pisowni nietypowej, zapożyczenia, pisownia nazwisk polskich i obcych. Prezentacji poddane są wydawnictwa poprawnościowe, tak tradycyjne, jak i w postaci elektronicznej oraz dostępne w sieci internetowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady polskiej ortografii i interpunkcji.

Umiejętności (potrafi): poprawnie ortograficznie i z zachowaniem reguł interpunkcji pisać teksty dyktowane. Stosuje zasady fonetyczną, morfologiczną, historyczną i konwencjonalną podczas samodzielnego pisania tekstów po polsku. Rozstrzyga wątpliwości w zakresie pisowni w oparciu o obowiązujące przepisy ortograficzne. Stosuje w tekstach pisanych zasady polskiej interpunkcji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracuje samodzielnie i w zespole nad poprawnym zapisem tekstów po polsku. Wykazuje odpowiedzialność za jakość ortograficznego zapisu tekstów przez siebie redagowanych.

Formy prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

14. Źródłoznawstwo

Cel kształcenia: poznanie szerokiej gamy źródeł (literackich i historycznych), które mogą być przedmiotem wydawnictw źródłowych.

Treści merytoryczne: rodzaje i gatunki źródeł, zarówno literackich, jak historycznych, które mogą być przedmiotem wydawnictw źródłowych. Rodzaje i gatunki źródeł literackich (epika, liryka, dramat) i możliwości edytorskie. Rodzaje i gatunki źródeł historycznych - dokumentowe i historiograficzne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła literackie i historyczne

Umiejętności (potrafi): posiada umiejętności rozpoznawania źródeł literackich i historycznych oraz możliwości ich edycji. Posiada ogólną umiejętność przygotowania tych źródeł do edycji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pogłębiania swojej wiedzy oraz umiejętności z zakresu źródłoznawstwa.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

V. PRAKTYKA

1. Praktyka psychologiczno-pedagogiczna (uzupełnia treści z zakresu kształcenia nauczycielskiego)

Cel kształcenia: przygotowanie do zadań praktycznego wykonywania zawodu nauczyciela ze szczególnym uwzględnieniem roli wychowawcy klasy i prowadzenia uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

Treści kształcenia: praktyka psychologiczno-pedagogiczna służy uruchomieniu wiedzy uzyskanej podczas zajęć z psychologii i pedagogiki ogólnej w procesie obserwacji i refleksji nad procesem edukacyjnym. Pozwala określić miejsce nauczyciela i podmiotu jego zabiegów w przebiegu złożonej i wieloaspektowej relacji wzajemnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania charakterystyczne dla szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają; organizację, statut i plan pracy szkoły, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego; zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w szkole i poza nią.

Umiejętności (potrafi): wyciągać wnioski z obserwacji pracy wychowawcy klasy, jego interakcji z uczniami oraz sposobu, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze; wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów; wyciągać wnioski, w miarę możliwości, z bezpośredniej obserwacji pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas; wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich; zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych; B.3.U6. analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Formy prowadzenia zajęć: praktyka (40 godzin).

2. Praktyka przedmiotowo-metodyczna (uzupełnia zakres kształcenia nauczycielskiego)

Cel kształcenia: przygotowanie do zadań praktycznego wykonywania zawodu nauczyciela polonisty ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki nauczanego przedmiotu, jego roli w kształtowaniu osobowości wychowanka i przygotowania uczniów do uczestniczenia w kulturze polskiej, europejskiej i światowej. Świadomość potrzeby indywidualizowania zadań szczególnie w odniesieniu do uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych, w tym wybitnie zdolnych i potrzebujących dodatkowego wsparcia.

Treści kształcenia: praktyka przedmiotowo-metodyczna służy uruchomieniu wiedzy i umiejętności uzyskanych w procesie edukacji nauczycielskiej, w tym szczególnie podczas zajęć z dydaktyki przedmiotu język polski. Kształcenie postawy refleksyjnej praktyka w procesie obserwacji i analizy procesu edukacyjnego, a także własnych działań i ich efektów w interakcji z uczniem. Pozwala określić miejsce nauczyciela polonisty i podmiotu zabiegów edukacyjnych w przebiegu złożonej i wieloaspektowej relacji wzajemnej z uczniem i jego rodzicami oraz innymi pracownikami szkoły.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę lub placówkę systemu oświaty; sposób funkcjonowania oraz organizację pracy dydaktycznej szkoły lub placówki systemu oświaty; rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej prowadzonej w szkole lub placówce systemu oświaty.

Umiejętności (potrafi): wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych; aktywnie obserwować stosowane przez nauczyciela metody i formy pracy oraz wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania i sprawdzania pracy domowej; zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych serię lekcji lub zajęć; analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych.

Formy prowadzenia zajęć: praktyka (120 godzin).

3. Praktyka zawodowa (uzupełnia zakres kształcenia z zakresu edytorstwa tekstów)

Cel kształcenia: kształcenie umiejętności wykorzystania wiedzy zdobytej na studiach; poznanie organizacji, struktur i sposobu funkcjonowania instytucji, przedsiębiorstw, organizacji pozarządowych; - kształtowanie odpowiedniego stosunku do zawodu i obowiązków z nim związanych; - wdrożenie do pracy w zespole oraz odpowiedzialności za powierzone zadania; pobudzenie aktywności studentów.

Treści merytoryczne: przebieg praktyki uzależniony jest od miejsca i formy jej odbywania: Przykładowe miejsca odbywania praktyk: państwowe instytucje kulturalne, zajmujące się animacją i upowszechnianiem kultury: teatry, muzea, archiwa, domy i ośrodki kultury, izby pamięci, izby regionalne, ośrodki informacji kulturalnej, jak również fundacje i organizacje pożytku publicznego; wydawnictwa i środki masowego przekazu oraz inne jednostki zajmujące się działalnością zarówno komercyjną, jak i prowadzonych niekomercyjnych działań z zakresu animacji i popularyzacji kultury.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie) - ma wiedzę na temat funkcjonowania instytucji kulturalnych, społecznych itp.

Umiejętności (potrafi) - korzystać z wiedzy przekazywanej podczas praktyki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do) - wykorzystuje przyswojoną podczas studiów wiedzę i umiejętności podczas trwania praktyki w wybranym przez siebie miejscu.

Formy prowadzenia zajęć: praktyka (160 godzin).

VI. INNE

1. Etykieta

Cel kształcenia: celem wykładów jest zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad *savoir-vivre'u*.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia dotyczące zasad *savoir-vivre'u* w życiu codziennym (zwroty grzecznościowe, powitania, rozmowa przez telefon, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych). Etykieta uniwersytecka (precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji). Etykieta biznesowa (dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie się do rozmowy kwalifikacyjnej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz w relacjach zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: celem kształcenia jest przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Treści merytoryczne: obowiązujące regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe). Analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów: omówienie przyczyn wypadków. Ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru). Zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku - apteczka pierwszej pomocy. Dostosowanie treści szkoleń do profilu danego kierunku studiów jest bardzo ważne, gdyż chodzi o wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów; zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; realizować zasady bezpieczeństwa związane z pracą; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi, w tym udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

3. Ergonomia

Cel kształcenia: celem przedmiotu jest przybliżenie studentom podstawowych zagadnień związanych z ergonomią rozumianą w sensie interdyscyplinarnym, uświadomienie zagrożeń i problemów (także zdrowotnych) związanych z niewłaściwymi rozwiązaniami ergonomicznymi na stanowiskach pracy zawodowej oraz w życiu pozazawodowym a także korzyści wynikających z prawidłowych działań w tym zakresie.

Treści merytoryczne: ergonomia – podstawowe pojęcia i definicje. Ergonomia jako nauka interdyscyplinarna. Główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych. Ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z ergonomią, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii stanowiska pracy.

Umiejętności (potrafi): oceniać (w zakresie podstawowym) warunki w pracy zawodowej oraz podczas aktywności pozazawodowej ze względu na problemy ergonomiczne i zagrożenia z tym związane.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania postawy antropocentrycznej w stosunku do warunków pracy i życia codziennego; reagowania na zagrożenia wynikające z wadliwych rozwiązań i nieprawidłowości w zakresie jakości ergonomicznej; realizowania postawy wrażliwości na potrzeby osób niepełnosprawnych (w kontekście ergonomicznym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

4. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: celem kształcenia jest zapoznanie studenta z elementarnymi zasadami, pojęciami oraz procedurami prawa ochrony własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: pojęcie własności intelektualnej. Przedmiot prawa własności intelektualnej. Podmioty prawa własności intelektualnej. Treść prawa własności intelektualnej - prawa autorskie i pokrewne. Ograniczenia praw autorskich. Licencje ustawowe i umowne. Dozwolony użytek osobisty i publiczny utworów. Naruszenia praw autorskich (plagiat i piractwo intelektualne). Regulacje szczególne z zakresu prawa autorskiego – ochrona programów komputerowych i baz danych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ustawowy aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej; pola eksploatacji utworów i tryby ich użytku.

Umiejętności (potrafi): identyfikować oraz implementować dozwolone pola eksploatacji utworów w toku analizy krytycznej oraz działalności naukowej w środowisku akademickim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania z ustawowych pól eksploatacji utworów w środowisku akademickim oraz życiu prywatnym (np. środowisku sieciowym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

PLAN STUDIÓW KIERUNKU
FILOLOGIA POLSKA

W ZAKRESIE KSZTAŁCENIA NAUCZYCIELSKIEGO Z JĘZYKA POLSKIEGO

Obowiązuje od cyklu: 2019/2020 Z

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Poziom studiów: studia drugiego stopnia

Liczba semestrów: 4

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk humanistycznych/dyscypliny naukowe: językoznawstwo, literaturoznawstwo

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semest	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego				praktyka	praca	
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne			
Grupa treści													
I - WYMAGANIA OGÓLNE													
		1	2	1,0	zal-o	o	30	0	30	2	0	0	
1	Technologie informacyjne w naukach humanistycznych	1	2	0	zal-o	o	30	0	30	2	0	0	
2	Warsztaty translatorskie (język obcy)			1,0	x	x							
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)							60	0	60	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0		x	60	0	60	0	0	0	

II - PODSTAWOWYCH													
1	Teoria kultury	1	3,5	0,50	zal-o	o	30	15	15	2	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3,5	0,50	x	x	30	15	15	2	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0,50	x	x	30	0	15	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					x	x	0	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH													
1	Elementy kultury języka polskiego	1	1	0,50	zal-o	o	15	0	15	2	0	0	0
2	Językoznawstwo ogólne	1	2	0,50	egz	o	30	15	15	4	0	0	0
3	Metodologia badań literackich	1	2	0,50	zal-o	o	30	15	15	2	0	0	0
4	Nurty i style literacko-artystyczne	1	2,5	1,00	zal-o	o	45	15	30	2	0	0	0
5	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa	1	4	1,00	zal-o	f	30	0	30	2	0	0	0
6	Wybrane zagadnienia analizy dzieła literackiego	1	2	1,00	zal-o	o	30	0	30	2	0	0	0
7	Wybrane zagadnienia gramatyki języka polskiego	1	2	0,50	zal-o	o	15	0	15	2	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15,5	5,00	x	x	195	45	150	16	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				5,00	x	x	195	45	150	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				4	1,00	x	x	30	0	30	2	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA													
1	Psychologia społeczna	1	2	1,00	zal-o	f	30	0	30	2	0	0	0
2	Pedagogika (konwersatorium)	1	2	1,00	zal-o	f	30	0	30	2	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	2,00	x	x	60	0	60	4	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				2,00	x	x	60	0	60	4	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				4	2,00	x	x	60	0	60	4	0	0
VI - INNE													
1	Etykieta	1	0,5	0	zal	o	4	4	0	0	0	0	0
2	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	1	0,5	0	zal	o	4	4	0	0	0	0	0
3	Ergonomia	1	0,25	0	zal	o	2	2	0	0	0	0	0
4	Ochrona własności intelektualnej	1	0,25	0	zal	o	2	2	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	0	x	x	12	12	0	0	0	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0	x	x	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

V. PRAKTYKA

1	Praktyka psychologiczno-pedagogiczna	1	1,5	0,00	zal-o	f	0	0	0	2	40	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,5	0,00	x	x	0	0	0	2	40	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0,00	x	x	0	0	0	2	40	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			30	0,00	x		0	0	0	2	40	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semest	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykłady	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II – PODSTAWOWYCH												
1	Przedmiot do wyboru	2	2	0,00	zal-o	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0,00	x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0,00	x	x	30	30	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Metodologia badań językoznawczych	2	3	0,50	egz	o	30	15	15	4	0	0
2	Nurty i style literacko-artystyczne	2	3	1,00	zal-o	o	45	15	30	4	0	0
3	Problemy leksykologii	2	2	0,50	zal-o	o	15	0	15	2	0	0
4	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa	2	3	1,00	zal-o	f	30	0	30	2	0	0
5	Życie literackie po 1989 roku	2	3	0,50	zal-o	o	30	15	15	2	0	0

6	Metodologia badań literackich	2	2	0,50	egz.	o	15	0	15	4	0	0
7	Wystąpienia publiczne	2	1	0,50	zal-o	o	15	0	15	2	0	0

5	Kreatywne pisanie	3	1	0,50	zal-o	o	15	0	15	2	0	0
6	Literatura i kultura popularna	3	4	0,50	zal-o	o	30	15	15	2	0	0
7	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa											
8	Życie literackie po 1989 roku	3	4	1,00	zal-o	f	30	0	30	2	0	0
9	Wprowadzenie do semantyki	3	4	0,50	egz	o	30	15	15	4	0	0
		3	2	0,00	zal-o	o	15	15	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			27	4,50	x	x	240	105	135	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				4,50	x	x	240	105	135	22	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	1,00	x	x	30	0	30	2	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
1	Dydaktyka przedmiotu	3	3	1,00	zal-o	f	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3	1,00	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1,00	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3	1,00	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 3			30	8	x	x	270	150	165	28	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semest	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego				praktyka	praca
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		

Grupa treści

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3. W		l		ient	2	0,0	0,0		x	x
III - KIERUNKOWYCH					y	i	roots		0	0			
1	Eseistyka literacka i filozoficzna	4			k	t	of					zal-o	o
2	Język wartości	4			a	r	mpor	4,5	0,5	0,0			
3	Literatura i kultura popularna	4			d	a	ary	1	0	0		zal-o	o
4	Pragmatyka językoznawcza	4			m	t	cultur	4	0,0	0,0		zal-o	o
5	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa	4			o	u	e						
6	Zagadnienia językoznawstwa komputerowego	4			n	r	(prze	2	0	0		zal-o	o
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					o	z	dmiot						
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					g	e	do	9	0,5	0,0		zal-o	f
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					r	i	wybo		0	0			
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					a	s	ru)	1				zal-o	o
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					f	z			0,5	0,0			
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					i	t		21,	0	0		x	x
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA					c	u		5					
1	Wykład monograficzny	4			z	c			1,0	2,5		x	x
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					n	e			0	0		x	x
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					y	Ż		9	0,0	8,0			
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					s	y			0	0			
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					e	c						zal-o	f
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					m	i		2	2,5			x	x
V - PRAKTYKA					.	e		2	0				
1	Praktyka przedmiotowo-metodyczna	4			I	k						x	x
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					V	u			2,5				
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					W	l			0			x	x
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					i	t		2					
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					z	u			1,0				
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					e	r		4,5	0			Zal-o	f
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					r	a						x	x
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4					u	n			0,0				
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 2 roku studiów					k	e			0			x	x
1. Przedmiot do wyboru sem. II i IV					i	W		4,5	0,0				
Podstawy komunikacji społecznej					o	l		30	0			x	x
2. Wykład monograficzny sem. II					b	n							
Wizerunki kobiet w literaturze i sztuce					i	a		60	0,0			x	x
Życie kulturalne Wilna					e	4. A			0				
					t	n							
					w	c							

30	30	0	2	0	2	0
				0		0
30	15	15			0	50
15	15	0	4	0	0	120
			0			
30	15	15	2	0		0
30	15	15		0	2	
30	0	30	2	0	1	
				0	2	
15	15	0			0	
			4	0		
150	75	75		0		
					0	
150	75	75	2	0	2	
30	0	30		0		
			2	0	1	
				0	2	
30	30	0			0	
			16	0		
30	30	0		0	0	
30	30	0	16	0	1	
30	30	0		0	2	
			2	0	0	
				0		
0	0	0			0	
0	0	0			0	
			2			
0	0	2				
0	0	0	2	0	0	
				0		
210	135	75			0	
			2	0		
480	240	240		0	22	
					120	

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby				praktyka	praca dyplomowa
				ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
		120	25	1182	592	590	104	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w planie studiów									
Grupa treści									
I - WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		4	2,0	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		4	2,0	60	0	0	4	0	0
			0						
II - PODSTAWOWYCH									
			0,0						
			0						
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		Lic	d.	pu	d	A	dz. dyd. (ogółem)		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		zb	(za	nk	mi	K	Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		
		a	jęc	tó	ot	T			
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		pu	ia	w	y	Y			
		nk	pr	EC	fak	K			
III - KIERUNKOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		tó	ak	TS	ult	Lic	Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		
		w	tyc	/g	at	zba			
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		EC	zn	od	yw	pu	VI - INNE		
		TS	e)	z.	ne	nkt			
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		/g	dy	)	ów				
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		od	Lic	d.	V -	EC			
		z.	zb	(pr	P	TS/			
		dy	a	ze	R	go			

5,5	0,5	60	45	15	4			
	0	60	45	15		16	0	0
0	0,5				0	16	0	0
	0	0	0	0		10	0	0
86	0,0				4			
	0	810	415	39				
		810	415	5	0	0	160	0
20				39		0	160	0
	17,5	120	0	5	0	0	0	0
	0							
17				12	0			
	17,5	240	12	0				
	0		0					
11		240			0			
	4,0		12					
	0	120	0	12	0			
6			12					
	5,0	0	0	12				
	0			0	80			
6		0						
	5,0	0	0	12	0			
	0			0				
			0		0			
	2,0		0	0	80			
	0							
				0	0			
	0,0			0				
	0				0			
	0,0				8			
	0							
	0,0				0			
	0				0			

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,5	0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne) Liczba		0	12	12	0	0	0	0

I	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		120	100,00
1	wymagające bezpośredniego udziału naukowców, akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	62	51,66
2	z zakresu nauk podstawowych	5,5	4,58
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	25	20,8
4	ogólnounuczelniane lub realizowane na innym kierunku	3,5	3,00
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	47	39,16
6	wymiar praktyk	6	5,00
7	zajęcia z wychowania fizycznego		
o	zajęcia z języka obcego	-	-
11	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	116,5	97,08

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
		51
1	językoznawstwo	49
Ogółem:		

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk humanistycznych/dyscypliny naukowe: językoznawstwo, literaturoznawstwo

[illegible]

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		VI -		5,5		2,0	5,00				
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		IN				0	5,00				
		NE	0								
II - PODSTAWOWYCH				5,5		0					
1	Teoria kultury (1425S2-TEORIAKUL2h)	1					1,00				
				3,5		0,5					
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)						0	0,00				
				3,5			0,33				
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)						0,5					
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)						0	0,00				
III - KIERUNKOWYCH							0,67				
1	Elementy kultury języka polskiego	1		1		0,5					
2	Językoznawstwo ogólne	1				0	0,67				
3	Metodologia badań literackich	1		2			1,67				
4	Nurty i style literacko-artystyczne	1		2			1,67				
5	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa	1				0,5					
6	Wybrane zagadnienia analizy dzieła literackiego	1		2,5		0	1,67				
7	Wybrane zagadnienia gramatyki języka polskiego	1		4		0,5					
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				2		0					
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				2		0,5					
						0					
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				15,5							
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA						1,0					
1	Tekstologia	1				0					
2	Źródłoznawstwo	1				1,0					
3	Podstawy współczesnego edytorstwa	1				0					
4	Korekta i praca z tekstem	1		1,5							
5	Wstęp do poligrafii i drukarstwa	1		1		1,0					
						0					
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				1		0,5					
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1		0					
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				1							

xx				zal-	60	20		0		0	0			
x	x			o	0	100		60	0	15	0	0	0	0
				f		100			0	0	0	0	0	0
			zal-o	o	x	30	100	0						
					x	30		0	0	15	2	0	0	
x	x				x	30		0	15	15	4	0	0	
x	x				x	0		0	15	15	2	0	0	
					x				15	30	2	0	0	
			zal-o	o	x	15		0	0	30	2	0	0	
			egz	o	x	30		0	0	30	2	0	0	
			zal-o	o		30		0	0	15	2	0	0	
			zal-o	o		45			45	150	16	0	0	
			zal-o	f		30		0	45	150	0	0	0	
			zal-o	o		30		15	0	30	2	0	0	
			zal-o	o		15		15						
			x	x		195			30	0	4	0	0	
			x	x		195		2	0	10	2	0	0	
			x	x		30		0	20	0	2	0	0	
									0	20	2	0	0	
egz	f					30		0	0	20	2	0	0	
zal-o	f					10		15	50	50	12	0	0	
zal-o	f					20		15	50	50	12	0	0	
zal-o	f					20			50	50	12	0	0	
								2						

1	Etykieta	1	0,5	0	zal	o	4	4	0	0	0	0
2	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	1	0,5	0	zal	o	4	4	0	0	0	0
3	Ergonomia				zal	o						
4	Ochrona własności intelektualnej	1	0,25	0	zal	o	2	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,25	0	x x	x	2	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			1,5	0	x	x	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0	x	x	12	12	0	0	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semest	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny/lub	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego				praktyka	praca
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II - PODSTAWOWYCH		2	2	0,0	zal-o	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x x	x	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0,0		x						
				0	x		30	30	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)												
1	Metodologia badań językoznawczych	2	3	0,50	egz	o	30	15	15	4	0	0
2	Nurty i style literacko-artystyczne	2	3	1,00	zal-o	o	45	15	30	4	0	0
3	Problemy leksykologii	2	2	0,50	zal-o	o	15	0	15	2	0	0

4	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa	2	3	1,00	zal-o	f	30	0	30	2	0	0
5	Życie literackie po 1989 roku	2	3	0,50	zal-o	o	30	15	15	2	0	0
6	Metodologia badań literackich	2	3	0,50								
7	Wystąpienia publiczne	2	2	0,50	egz.	o	15	0	15	4	0	0
8	Komparatystyka literacka	2	1	0,50	zal-o	o	15	0	15	2	0	0
9	Kreatywne pisanie	2	1	0,50	zal-o	o	15	0	15	2	0	0
		2	2	0,50	zal-o	o	30	15	15	2	0	0
		2	1	0,50	zal-o	o	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)												
			20	5,50	x	x	225	60	165	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)												
				5,50	x	x	225	60	165		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)												
			3	1,00	x	x	30	0	30	4	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
1	Zasady pisowni języka polskiego	2	1	0,50	egz	f	30	15	15	4	0	0
2	Edycja tekstów staropolskich	2	1	0,67	zal-o	f	20	0	20	2	0	0
3	Redakcja naukowa i techniczna	2	1	0,67	zal-o	f	20	0	20	2	0	0
4	Historia książki	2	1	0,67	zal-o	f	20	0	20	2	0	0
5	Komputerowe opracowanie tekstu	2	2	0,00	zal-o	f	10	10	0	2	0	0
6	Wykład monograficzny	2	2	1,00	zal-o	f	30	0	30	2	0	0
			8	0,00	zal-o	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)												
				2,83	x	x	140	55	85	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)												
			0	2,83	x	x	140	55	85	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 2												
			30	2,83	x	x	140	55	85	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 1 roku studiów												
			60	8,33	x	x	395	150	250	40	0	0
				17,50	x	x	792	267	525	74	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semest	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem				praktyka	praca
							nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia					
							ogółem zajęcia	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III - KIERUNKOWYCH												
1	Antropologia literatury	3	2	0,50	zal-o	o	30	15	15	4	0	0
2	Dialektologia	3	3	0,50	zal-o	o	30	15	15	2	0	0
3	Filozofia a literatura	3	3	0,50	zal-o	o	30	15	15	2	0	0
4	Historia języka polskiego	3	4	0,50	egz.	o	30	15	15	4	0	0
5	Kreatywne pisanie	3	1	0,50	zal-o	o	15	0	15	2	0	0
6	Literatura i kultura popularna	3	4	0,50	zal-o	o	30	15	15	2	0	0
7	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa	3	4	1,00	zal-o	f	30	0	30	2	0	0
8	Życie literackie po 1989 roku	3	4	0,50	egz	o	30	15	15	4	0	0
9	Wprowadzenie do semantyki	3	2	0,00	zal-o	o	15	15	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			27	4,50	x	x	240	105	135	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				4,50	x	x	240	105	135	22	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				1,00	x	x	30	0	30	2	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
1	Publikacja tekstów w Internecie	3	1	1,00	zal-o	f	30	0	30	2	0	0
2	Prawo autorskie w Polsce i Unii Europejskiej	3	1	0,67	zal-o	f	20	0	20	2	0	0
3	Komputerowe opracowanie tekstu	3	1	1,00	zal-o	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3	2,67	x	x	80	0	80	6	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		2,67	x	x	80	0	80	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	30	2,67	x	x	80	0	80	6	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semest	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykładowe	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I – WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot do wyboru	4	2	0,00	zal-o	f	30	30	0	2	0	0
	Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		2	0,00	x	x	30	30	0	2	0	0
	Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0,00	x	x	30	30	0	2	0	0
	Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	x	x	30	30	0	2	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Eseistyka literacka i filozoficzna	4	3	0,50	zal-o	o	30	15	15	4	0	0
2	Język wartości	4	1	0,00	zal-o	o	15	15	0	2	0	0
3	Literatura i kultura popularna	4	3	0,50	zal-o	o	30	15	15	2	0	0
4	Pragmatyka językoznawcza	4	2	0,50	zal-o	o	30	15	15	4	0	0
5	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa	4	9	1,00	zal-o	f	30	0	30	2	0	0
6	Zagadnienia językoznawstwa komputerowego	4	1	0,00	zal-o	o	15	15	0	2	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)

19

2,50

x

x

150

75

75

16

0

0

[illegible]

Tabela podsumowująca plan

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca
				ogółem	wykład	ćwiczenia	inne		
		Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	ogółem	wykład	ćwiczenia	inne	praktyka	praca
Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych w planie studiów		120	29	1322	662	660	128	160	0
Grupa treści									
I - WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (ogółem)		4	2,5	60	0	60	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (zajęcia praktyczne)			0	60	0	60	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (przedmioty fakultatywne)		4	2,5	60	0	0	4	0	0
II - PODSTAWOWYCH			0,0						
			0						
Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (ogółem)		Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (ogółem)	(ogółem)	praca	dydaktycznych	tytuł	Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (ogółem)		
Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (zajęcia praktyczne)		Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (zajęcia praktyczne)	Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (zajęcia praktyczne)	praca	dydaktycznych	V - P	Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (zajęcia praktyczne)		
Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (przedmioty fakultatywne)		Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (przedmioty fakultatywne)	Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (przedmioty fakultatywne)	praca	dydaktycznych	R	Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (zajęcia praktyczne)		
III - KIERUNKOWYCH		ECTS/godz. dydaktycznych	ECTS/godz. dydaktycznych	Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych	dydaktycznych	A			
Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (ogółem)		ECTS/godz. dydaktycznych	ECTS/godz. dydaktycznych	Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych	dydaktycznych	K			
Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (zajęcia praktyczne)		ECTS/godz. dydaktycznych	ECTS/godz. dydaktycznych	Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych	dydaktycznych	T			
Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych (przedmioty fakultatywne)		ECTS/godz. dydaktycznych	ECTS/godz. dydaktycznych	Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych	dydaktycznych	Y			
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA		ECTS/godz. dydaktycznych	ECTS/godz. dydaktycznych	Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych	dydaktycznych	K			
		ECTS/godz. dydaktycznych	ECTS/godz. dydaktycznych	Liczba punktów ECTS/godz. dydaktycznych	dydaktycznych	A			

5,5	0,5	0,00	60	45	15	4	0	0
0	0	0,00	60	45	15	4	0	0
	0,5		0	0	0	0	0	0
86	0		810	420	390	80	0	0
20	0,0		810	420	390	80	0	0
	0		120	0	120	8	0	0
17	17,50		380	185	195	36	0	0
17	50		380	185	195	36	0	0
	17,50		380	185	195	36	0	0
6	4,0		0	0	0	0	160	0
	0		0	0	0	0	160	0
	8,17							
	8,17							
	8,17							

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	6	0,00	0	0	0	0	0	0
VI - INNE								
	1,5	0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	0							

I	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		120	100,00
1	wymagalność bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	62	51,66
2	z zakresu nauk podstawowych	5,5	4,58
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	29	24,16
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	3,5	3,00
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	49	40,83
6	wymiar praktyk	6	5,00
7	zajęcia z wychowania fizycznego		
o	zajęcia z języka obcego	-	-
11	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	116,5	97,08

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	językoznawstwo	51
2		49

